

RUH ve **MADDE**

C. 5, Sayı: 58 Kasım 1964
Cemiyet adına Sahip ve
Mes'ul Müdür
SUAT TAHSUÇ

Hazırlayanlar :

Dr. Ata Atalay
Feridun Tepeköy
Erol Haras
Ergün Arıkdal
Afif Yesari
Salih Öge
Erol Sevil
Enver Ölçerman
Mehmet Sancar
Çetin Salkök
Ali Erman
Suvar Köseraif

İdarehane ve Cemiyet binası
Taksim, Sıraselviler, Billürcü
Çıkmazı Sümbül Apt. No. 14/2
(Otel Santral Sokağı)

Dizgi ve Baskı :
Baha Matbaası

Kapak Baskı :
Karadeniz Matbaası

Abone ücreti
Yıllık 18 Lira
6 aylık 9 Lira

Haberleşme, Abone ve
Havale adresi :
RUH ve MADDE
P. K. 1157 . İstanbul

RUH ve MADDE'den **Sevgili Okuyucularına**

Bütün dünyada ruhi araştırmalar büyük bir önem kazanmak yolundadır. Resmi ilim çevreleri mevzu parapsikoloji namı altında giriyor ve maddeci bir araştırma yolundan ayrılmadıklarına inanıyorlar. Bu görüşün kazancı, ruhi olayların gerçekliklerinin inkâr edilemeyecek karakterde oluşunun artık ilim çevrelerince anlaşılmasıdır.

Diğer taraftan sosyoloji ve etnoloji alanında ö. nümüzdeki sayılarda sizlere bildirmekten büyük bir zevk duyacağınız değişmeler ve geniş ve gerçek görüşlere yönelen çalışmalar var.

Dünyadaki spirit çevreler isbat yolunda gayretler sarfediyorlar. Fakat çekinmeden, Cemiyetimizin, gerçekleri izah yönünde, akademik çevrelerin de spirit mehafiln de ön saflarını işgal etmekte olduğunu söyleyebiliriz.

İzmirde 1964 yılında kurulan «Ege Spiritik İlimi Araştırmalar Cemiyeti» kış dönemi çalışmalarına başlamış bulunuyor. Ege bölgesinin bu şehrinde kuvvetli bir ruhi araştırma merkezinin teşekkül etmekte bulunduğunu okuyucularımıza müjdelere, bu Cemiyetteki değerli arkadaşlarımıza ve birlikte çalışacakları bütün dostlara başarılar dileriz.

Esasen bu Cemiyetin, Sayın Macit Aray vasıtasıyla, alınan tebliğlerinden, bu sayıdan itibaren, «Mevlânâmın Ruhundan» ve «İlahi Dost» adı altında açtığımız sütunlarla Ruh ve Madde okuyucularına da istifade edecektir.

Dış ülkelerle irtibatlarımız devam ediyor. Meksiko da neşredilen «Voz Informativa» dergisi, yazınladığımız «Kadri» nin tebliğlerinden İspanyolcaya tercümeler yapmıştır. Herki sayılarımızda dünyanın muhtelif köşelerinden haber ve röportajlarımızı sayfalarımızda bulacaksınız.

Böylece, dünyanın bu devresinde, Ruh ve Madde, üzerine düşeni yapmaya devam edecek ve kapasitesi dahilinde sizlere bunları duyuracaktır...

RUH MU? ELEKTRİK Mİ?

Yazan: Suat TAHSUĞ

Hekim kendisine tehlikeli bir haydut olduğunu telkin ettiği zaman şahıs ipnoz halindeydi. Bu şahsın tabiatlı bir süje olduğu halde gözlerini devirdi; tehditler savurmaya başladı; muhayyel bir tüfeği doğrulttu. Bu sırada doktor gizlice süjenin ensesine kuvvetli bir mıknatıs yaklaştırdı. O zaman şahsı hayret bir şey oldu: Süje hiç bir emir almadan sakinleşmişti. Kendini sakin, çalışkan bir işçi zannettiğinden, elindeki muhayyel tüfek bir çapa imiş cesine toprağı kazıyordu.

Hekim tecrübeyi daha ileri götürmek istedi. Bunu şöyle anlatıyor: «Süjenin bir eline tabanca, diğerine bir yılan yumurğı verdim; Ona, bir tarafının haydut, diğer tarafının kadın olduğunu telkin ettim. Normal halde taklidi imkânsız çifte jest ve mimiklerle itaat etti. Bunun üzerine mıknatıs tekrar yaklaştırıldı: Vücudun haydut kısmı kadın, kadın kısmı haydut olmuştu!»

Bu tecrübe yeni değildir; meşhur İtalyan bilgini Lombrozo tarafından gerçekleştirilmiştir. Mıknatıs tatbik eden hekim oldu. Aynı tecrübeleri Rus bilginleri Leningrad Parapsikoloji enstitüsünde yeniden ele almış bulunuyorlar. Eskiden yapılmış olan tecrübeleri bütün ilmi kontrol tedbirlerini alarak tekrarladılar: Neticeler aynı idi.

MEDYOMLARIN ALDATICILIKLARI

1880 ve 1920 yılları arasında, yüksek ilmi bir seviyeye ulaşmış bütün memleketlerde insan psikolojisinde görülen alışılmamış - istisnai fenomenler üzerinde araştır-

Fakat bütün bu sübtıl, kaçıcı hadiseler, şahıslarda otantik - hiç şüphelenilmeyen vakıalar halinde tezahür ettiği kadar baş-

Bir zamanlar metapsişik ve normal ötesi olaylar şüpheyile karşılamıyordu. Bugün ise sinir sistemi ve beyin rol aldığı fizik-elektrik hadiseler gibi izah edilmek isteniyor. Hadiselerin gerçekliğinden kimse şüphe etmiyor. Ancak üstün şuur olaylarını elektromanyetik hadiseler olarak görmek safâilce bir nazariye olmayacak mı?

ka veya aynı süjelerin taklit ve hilekarlıkları ile de karıştıyordu.

Bu vaziyet ilim çevrelerini şu yanlış fikri kabule sevketti. Esasen sık sık rastlanamayan bu olayların meydana gelişinde bazı hilelere tesadüf edilmişti; şu halde bunların top yekûn üzerinde durmaya lüzum yoktu...

Bu tam ilmi anlayışa sığmayan zihniyet ayrıca insan psikolojisinin bazı hususiyetlerini de tanımamak yüzünden böyle bir neticeye ulaşmıştı: Zira bu kabil araştırmalarda medyomların şahsiyet ve egoizmlerinin tezahür tarzını hiçbir zaman gözden uzak tutmamak icab eder. Medyom kendi vasıtasıyla, alışılmamış bir hal tezahür ettiği zaman bir çeşit gurura kapılır. Bu, aziz ve evliyaların mucizeler karşısında halk tarafından kabul edilen imtiyazlı halidir. Böyle bir imtiyazın maddi ve manevi nimetlerinden istifade etmek kendisine pek tatlı gelen, ekserisi cahil ve moral prensiplerden mahrum medyomlar tezahür ettirdikleri şeylerin kendi emirlerinde olduğunu zannederler. Evvelki hakiki tecrübelerden bu emniyet onlara gelmiştir. Böyle olunca, her istendiği veya isteyecekleri anda kendi isbatlarını ortaya koymak temsüyülündedirler. Halbuki bu hadiselerin

tezahürü. medyomların ve araştırmacıların bilmediği bazı kayıt ve şartta tabi olduğundan, tecrübe netice vermez. Medyom da hileye baş vurur. Neticede araştırmacıların çoğu, hakiki hâdiselerle karşılaşma zorluğu ve hilelerin tevalisi karşısında mevzuu terk etmek veya külliyyen reddetmek mecburiyetinde kalırlar.

Bu elbette ki her zaman böyle olmamıştır. Büyük bir ahlâk ve prensip sahibi medyomlar yetiştiği gibi, ilmi araştırma zihniyetinin icab ettirdiği bütün sabır, dikkat, zekâ ve cesarete sahip araştırmacılar da çıkmıştır.

Nazariyelerin yorucu yollarından sıtıkı sıyrılan insan zihni, 150-200 senedir materyalizmin sadedil nazariyeciliğine bir can kurtaran simidi gibi sarılmıştır. Şöyle diyor: İnsandaki bütün mutad dışı psikolojik hâdiseler bir ruhun eseridir demek gayri ilmi sayılmış; aynı kolaylıkla bu olaylar beynin bilinmedik faaliyetleridir demek de insana acayip bir rahatlık vermiştir.

Bugün dünyada bu sebeple, bu mevzuda yapılan araştırmalar parapsikoloji ve hatta fizyoloji araştırmaları çerçevesinde mütalaa edilmek istenmektedir. Nazariye ne olursa olsun, araştırmalarda bulunan neticeler çok ilgi çekicidir. Bunların üzerinde «materyalistçe araştırmalardır» diye durmamak, başlangıçtan beri tenkid ettiğimiz gayri ilmi davranışın ikinci bir tezahür şekli olacaktır.

Leningrad Parapsikoloji enstitüsü direktörü Vassiliev'in Utrecht Üniversitesi Parapsikoloji bölümü direktörü Tenhaeff'in araştırmaları bu meyandadır.

DEĞİŞEN HAYALLER :

Bianchi ve Sommer, süjelerinden birini hipnoz haline koyuyorlar ve sonra ona sunu telkin ediyorlar:

— Ne güzel bir bahar günü! Şu trene binelim de gezmeğe gidelim!

Süjenin çehresi sevinç ifade ediyor. Kendisine verilen emri fizikman da yerine getirmek için ayağa kalkıyor. O sırada Bianchi süjenin ensesine, bir miknatısı ya-

rım santim kadar yaklaştırmıyor. Süjenin derhal çehre hatları değişiyor; dehşet ifade ediyor ve bağırıyor:

— Ne müthiş kaza.. Tren yoldan çıktı! gezmeğe gidemeyeceğiz..»

Lombroso, 9 süje üzerinde yaptığı 170 denemeden şu neticeyi elde ediyor: Deneylerin %62 sinde hallusinasyonların veya psikosensoriel ihşasların zıddı husule geliyor. Geriye kalan deneylerin %38 inde, «zıt» diye tavsif edilemeyecek değişiklikler oluyor.

YENİ BİR İLİM: BİYOELEKTRONİK

Bugün asabi olayların «elektriksel» tabiatta olduğunu iddia ediyorlar. Modern çalışmalarla fizyoloji ve parapsikoloji arasındaki hudutlar belirmeye başlıyor. Leningrad'da Vassiliev, beyin için faaliyetinde manyetik alanların tesiri üzerindeki Binet, Féré, Rochas ve Lombrosunun elde ettikleri neticeleri teyid ediyor. Bu tesir hastalarda olduğu kadar normal süjeler üzerinde de müşahade ediliyor. Bir biyo elektronik'ten bahs ediliyor. Beyin içi elektrik hadiseleri, beynin muhtelif bölgelerine uzatılan elektrodlarla çalışan modern elektroansefalogramlarla tetkik ediliyor.

HİS, AKIL VE ÖTESİ.

Bizim bu husustaki fikrimize gelince: Elektromanyetik alanların tatbik ve değiştirilmesi ile seyri değiştirilen his ve halüsinasyonların mevcudiyeti, bütün bir üstün şuur yapısını izaha kâfi gelmeyecektir. Esasen bazı ilâçların insan teessüriyeti üzerindeki tesiri, bütün teessüri dünyamızın fizik âlemle ne dereceye kadar alâhâlı olduğunu isbata kâfidir. Ama, beşer zekâsının daha doğrusu şuur olayının muhtelif kademelerdeki tezahür tarzları bir bioelektronik kelimesiyle izah edilmez.

Yine de, ruh ve beden münasebetlerinin incelenmesindeki ilk adımın hisler dünyasından başlaması zarureti de ayrı ve kıymetli bir gerçektir. Ayrıca Spiritüalist araştırmalar yapanların sistematiklerinde, his planını koyacakları yer de bu araştırmalar sayesinde daha açıkça ortaya çıkacaktır.

Modern İlimde

Dördüncü Buût

Burada, buûtlar problemi, daha ziyade geometrik ve matematiksel yönden ele alınacaktır. Değişik buûtlu mekânların mevcudiyetinin reel olarak ispatı mevzuumuzun dışında bulunmaktadır.

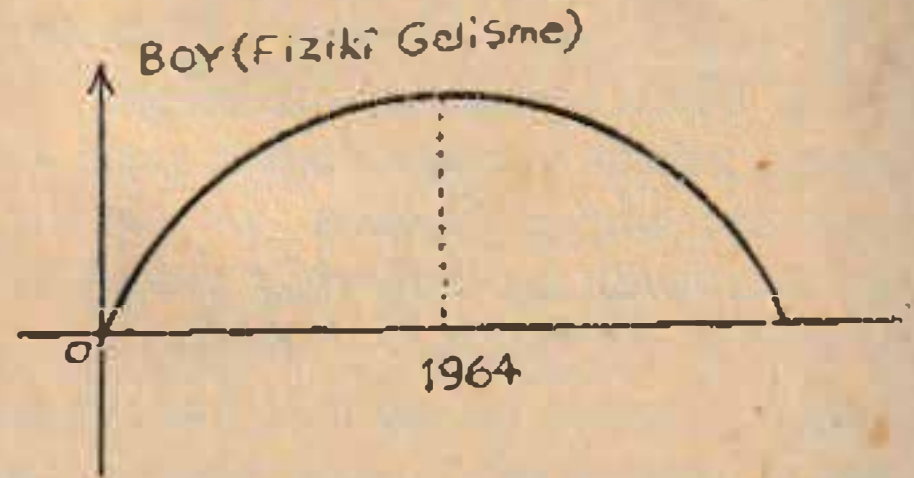
Dördüncü buût, iki şekilde ortaya konabilir: a — Dördüncü buût olarak ZAMAN nazarı itibara alınır. b — Yahut ta, doğrudan doğruya geometrik olarak bir dördüncü buûtta bahsedilebilir.

Mutlak sükûnette bulunan bir noktanın mevcudiyeti, Rölativiteye göre mümkün değildir. Zira her nokta bir diğerine nazaran hareket halindedir. Burada kastedilen hareket Engels'in tarifine göre; her hangi bir değişmedir. Veya Kâinat mekânında «şey» in kıpırdanışıdır. Meselâ, bir insanın düşünmesi de bir nevi harekettir. Bir kımsenin doğup büyümesi, yaşlanması da bir değişme ve dolayısıyla bir harekettir. Böyle bir hareket mekân içinde vukubulduğu gibi, zaman içinde de vuku bulmaktadır. İşte bu vaziyetlerde zaman faktörünü de işin içine karıştırmamız icabediyor. Böylece ister istemez zaman yönünden bir dördüncü buût ortaya çıkmış oluyor. İçinde yaşadığımız mekân bir üç buûtlu mekândır. Fakat, bu üç buûtlu mekân içinde zaman'ı hesaba katmadan, her hangi bir etüdde bulunacak olursak bu, subjektif bir etüd olmaktan ileri gitmez. Dolayısıyla da ilmi nokta nazardan, problem tam olarak ele alınmış sayılamaz.

Meselâ, farzedelim ki biz, Taksim Meydanını işaret etmek istiyoruz. Bu işaretimiz, o meydandaki bu anda mevcut olan objelerden ibarettir. İşte böyle bir durumda kalkıp ta, «Taksim Meydanı budur» dersek, bu takdirde biz haddi zatında Taksim Meydanının zaman içindeki muayyen

bir anının kesitinden bahsetmiş oluyoruz demektir. O halde sözlerimiz sadece o an için ancak bir değer taşıyabilir.

Meselâ bir şahsı ele alalım. Bu A şahsının şimdiki durumunu tarif edelim. Gayet aşikârdır ki bu tarifimiz hiç bir zaman o şahsın bütününe şamil olanuyacaktır. Bu sözlerimizi şu basit grafikte daha açık olarak izah edebiliriz.

Bu şahıs, O noktasında doğmuştur. Sonra zamanla bedeni bir gelişme içinde inkişâf etmiş ve nihayet ölmüştür. Eğer biz sadece 1964 yılına ait vasıflarına göre o şahsı tarif etmeğe kalkarsak bu takdirde biz ancak O noktasından 1964 e kadar bir inkişâf kaydetmiş varlığın 1964 kesitini ortaya koymuş oluruz ki bu durum sübjektif bir mütaleadır.

Fizikte sübjektif mütalealar yerine objektif mütalealar muteberdir. Bir eşyanın, bir hadisenin doğrudan doğruya zaman içindeki oluş hali mütalea edilmelidir ki bizde, tam bir bilgi ve fikir hasıl etsin.

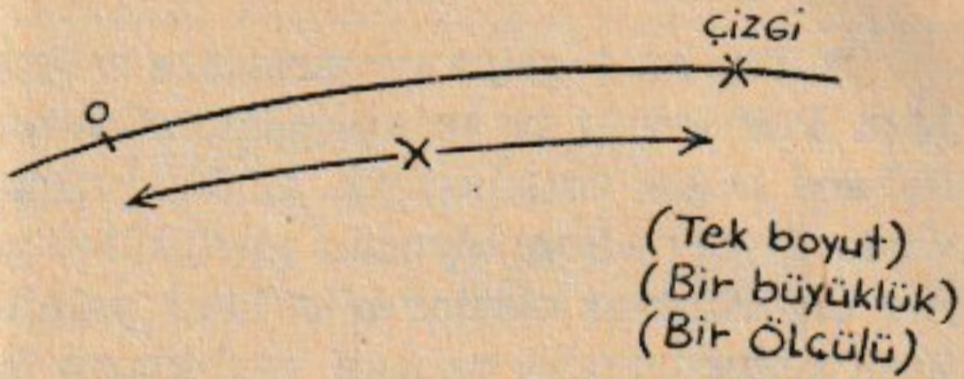
Böylece şahsa ve kesite göre değişmeyen, objektif değer taşıyan mütaleaya varılmış olur.

Şu halde, subjektif mütaleadan sıyrılıp ta, mevzuu, objektif olarak mütalea ettiğimiz takdirde bir çizgi yerine (şekilde görüldüğü gibi) bir alan parçası ifade edilmiş oluyor demektir. İşte burada zaman, bir dördüncü buût vazifesini görmektedir. Şu-

urumuzun dışında cereyan eden bir hadiseyi mütalea ederken: «Ben şimdi mütalea ediyorum. Binaenaleyh beni şimdiki zaman alâkadar eder.» demeliğimiz doğru değildir. Zira, kâinat hâdiseleri, zaman içinde bir bütün olarak cereyan ederler. Onları sübjektif mütalea ile parçalamağa maruz bırakıp kendimize göre bir değerlendirmeğe tabi tutmamıza hakkımız olamayacaktır. Mevzuun mütalea hududunu yukarıda çizmiştik. Biz burada zaman ile alâkalı dördüncü buuttan ziyade — yukarıda da söylediğimiz gibi — geometrik karakterli bir dördüncü buut meselesi üzerinde duracağız.

Geometrik buût derken, bundan neyi anlıyoruz. Şimdi evvelâ bu hususu cevaplandırmağa çalışalım.

Üç buûtlu bir mekân içinde yaşıyoruz. Etrafımızda bir takım hacimler, düzlemler ve birtakım çizgiler mevcut. Meselâ bir çizgi mefhumunu ele alalım. Çizginin ifade ettiği mekâna Tek buûtlu bir mekân diyoruz.

Çünkü, böyle bir çizgi üzerinde herhangi bir hareket noktasını seçtikten sonra, buna göre bir başka noktanın yerini tesbit etmek için, bizzat o başlangıç noktasına kadar olan uzunluğu bilmemiz, kifayet edecektir. Yanı ikinci noktanın yerini tespit için tek bir boyut vermemiz kâfi gelecektir. Böyle bir mekân içinde tek ölçü, maksada kâfi gelecektir.

Eğer her hangi bir mekân içinde, bir noktanın yerini tesbit için tek bir boyuta ihtiyacımız varsa biz böyle bir mekâna Bir boyutlu mekân ismini veriyoruz. Yahut çizgisel bir mekân da diyebiliriz.

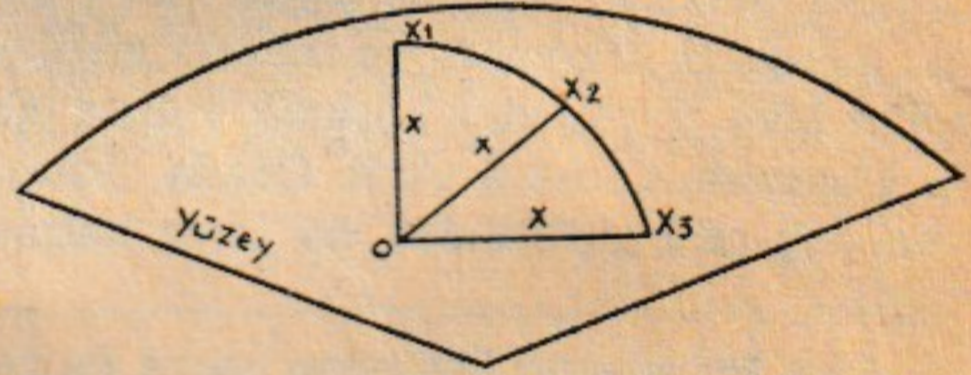
Bir çizgi, kendi istikameti yönünde olmamak üzere hareket edecek olursa, böyle bir çizgi bir sathı meydana getirecektir. Böyle bir yüzey için misâl bir masa sathı olabilir.

Şimdi yine bu yüzey üzerinde bir noktaya alalım ve bu noktanın yerini tespit etmek isteyelim. Seçeceğimiz herhangi bir başlangıç noktası ile — tıpkı çizgisel mekânda yaptığımız gibi — mevzuubahis nokta arasındaki uzunluğu vermemiz kâfi gelmeyecektir. Çünkü, o noktadan aynı sath üzerinde bulunmak şartıyla aynı uzunlukta olan pek çok noktalar mevcuttur. (Şekle bakınız).

O noktasına $X_1, X_2, X_3...$ noktalarının mesafeleri aynı X değerini hazidir.

Şu halde tek büyüklükle yer tayini imkânsız olmaktadır.

(Devam edecek)

RUH VE SANAT

Afif Yesari'nin ileride kitap halinde de neşredilecek yazı serisini önümüzdeki sayılarda yayınlamağa başlayacağımızı okuyucularımıza duyuruyoruz..

Görünmeyen

Kuvvetler

Sandalye gıcırdayordu, fakat üstünde kimse yoktu...

Searcher'den

Amerika Birleşik Devletleri Senatörlerinden Poindexter'in karısı Miles sabaha karşı saat ikide gürültü ile yatağından fırladı. O gece evde yalnızdı. Gürültü Senatörün üst kattaki çalışma odasından geliyordu. Sanki birisi onun döner sandalyesine oturmuş sallanıp duruyordu. Bayan Miles bu sesi gayet iyi tanırdı. Gecenin bu saatinde sandalyeyi kim sallıyabilirdi? Acaba kendisi uyurken eve aile fertlerinden biri nü girmişti? Heyecanı ve merakı gittikçe artan Mrs. Poindexter koşarak yukarı çıktı, kocasının odasına girdi. Odada kimse olmadığı gibi gürültüden de eser kalmamıştı.

Mrs. Poindexter başından geçen bu garip olayı şöyle anlatıyor: «Önce sandalyeden, sanki birisi oturmuş ra arkasına dayanıyormuş gibi gıcırtilar geldi. Sonra süratle ve gürültülü bir şekilde sallanmağa başladı. Şaşımıştım Odada her hangi bir hava cereyanı yoktu. Pencereier kapalıydı ve Poindexter evden ayrıldığından beri kimse odaya girmemişti. Sandalyenin yerini değiştirdim, tekrar yatağıma döndüm. Ondan sonra da gürültüler bir müddet için kesildi. Böyle olayları hayatın izah edilemez olayları diye vasıflandırmağı uygun bulmuyorum. Bu gün aile efradımıza en çok meşgul eden hâdise sandalyenin esrarengiz bir şekilde sallanması ve gürültü çıkarmasıdır. Senatörün hususi bir eşyası olan bu sandalye eski, yüksek arkalıklı ve sarı renklidir. Gece ve gündüzleri gürültüler ve gıcırtilar çıkartması kız kardeşlerimle benim aramda devamlı münakaşa konusu olmuştur.»

Bir defasında Mrs. Poindexter kız kardeşi ile evde otururken birisi merdiven çıkıyormuş gibi sesler geldi. İki kardeş yukarı çıktılar fakat kimseyi bulamadılar. Birdenbire sandalyeden daha önce işittikleri gıcırtilı gelmeğe başladı. Sanki birisi sandalyeye oturmuş, ileri geri sallanıp duruyordu. Daha sonra, gürültü arttı. Bayan Poindexter'in kız kardeşi korkarak tekrar aşağı indi.

Bayan Poindexter'in kız kardeşi ona «Bu uğursuz ev ile sandalyeyi bedava ver-seler istemem. Sen de burada oturmasan iyi edersin» dedi.

Bütün bu tavsiye ve ısrarlara rağmen Mrs Poindexter ne evi terketti ne de sandalyeyi evden uzaklaştırdı. O, bu hususta şöyle diyor; «Sandalyeden gürültüler gelmesi, görünmez olsalar bile, bana yalnızlığımı unutturmağa çalışan varlıkların bulunduğunu açıkça göstermektedir. Bilindiği gibi, ben kocamın uzakta olması dolayısıyla, çoğu defa evde yalnız başıma kalıyorum.»

Bu olay bize fizik tezahürlerin meydana gelmesine vasıtalık eden diğer sandalye, ve tabloları hatırlatmaktadır. Meselâ Mrs. Isabel F. Roberts'in sandalyesi böyle bir çok fizik tezahüre vasıtalık etmiştir. Üzerine oturulduğu zaman sandalyeden müzik sesi, darbeler işitilmiştir. Yine aynı kadının sahibolduğu saat, polis tarafından mühürlenmiş olmasına rağmen, hiç kurulmadığı halde iki yüz gün müddetle çalışmıştır.

Atlantalı Mr. A. L. Fouche'a ait olan

saat yıllardan beri hiç çalışmıyordu. Bununla beraber sahibi öldüğü gün 72 defa çalmıştır. Bob Ripley «İster İnan, İster İnanma» adlı resimli yazılarının birinde bu hâdiseyi okuyucularına nakletmişti. Bu saat 1797 yılından beri Fouche ailesinde bulunuyordu.

Bu tip olaylara her devirde rastlamak mümkündür. Kısa bir müddet önce Mr. Henry Jessen Texas'daki evinde otururken bir gece iki yıldan beri hiç işlemiyen saati birdenbire dokuzu vurdu. Jessen kol saatine baktı; saat tam dokuzdu. Bu olaya makûl bir izah şekli bulamadı. Dört gün sonra amcasının öldüğünü bildiren bir mektup aldı. California'da yaşayan amcası, iki yıldan beri işlemiyen saatinin, o gece, 9'u vurduğu sırada ölmüştü.

1938'in Mart ayında Worth'de (California civarında bir yer) John Huber adlı adamın iki kızı babalarının yatağını toplamak için kavga ediyorlardı. İsimleri Dorothy ve Loretta olan bu iki kız neticede anlaşarak yatağı beraberce topladılar. Fakat bir kaç dakika sonra yatağın bozulmuş olduğunu, yastığın yere düştüğünü hayretle

gördüler. Yatağı beş kere düzelttiler fakat her defasında da görünmeyen kuvvetler tarafından bozuldu.

Mr. John Huber komşuları avukat Mr. J. Matthews'i bu garip olayı görmesi için eve çağırdı. Yatak yeniden düzene konduktan on dakika sonra tekrar dağınık hale geldi. Civarda bulunan 18 kişi eve gelerek olayı müşahede etti. Şiltenin ve karyolanın altı üstlü iyice aranmasına rağmen hiç bir şey elde edilemedi. Yatak yeniden düzeltildi fakat bir kaç dakika sonra yine bozulduğu görüldü. Bu olay Huber ailesi evi terk edene kadar devam etti.

1938 yılında Virginia'da St. Charles'da dokuz yaşlarında Bertha Sybert adlı kız çocuğunun yattığı karyola anide sarsılmağa, ileri geri hareket etmeğe başladı. Bu tezahür kızcağız uykusuzluktan bitap düşene kadar günlerce devam etti. Komşular ve meraklı kimseler eve gelerek bu süpernormal olayı müşahede ettiler. Küçük kız büyükler tarafından sorguya çekildiğinde «Her gece bir hayalet baş ucuma gelerek karyolamı sarsıyor, hareket ettiriyor» dedi.

“Wisdom of Agasha”

adlı Tebliğler kitabından seçmeler

Bu hayatta eğer bir şey başaracaksak, işe imanla başlamalıyız. Azimle başlamalıyız. Cesaretle başlamalı ve bütün samimiyetimizle o yönde gitmeliyiz. Yok eğer bunlardan herhangi biri eksikse, daha başlamadan önce yenildik demektir.

Duymak istemezsiniz belki ama, her şahıs layık olduğu kategoridedir. suçlamayı bırakın.

Düşüncelerinizin yapıcısı da, yaratıcısı da sizsiniz. İçinde bulunduğunuz her durum, geçmişteki davranışınızdan dolayıdır.

Siz ve yalnız sizsiniz ilerlemenizi durduran. Size karmaşık gelen her şeyin yaratıcısı olarak kendinizi görün. «Benim yapan, deyin, bütün bu hoş olmıyanların yaratıcısı benim.» Şunu bunu, sahnedeki bir diğer şahsı sorumlu tutmayın...

BU AYIN EN GÜZEL SUALI

«Aşağıda, 15-9-1964 günü akşamı verilmiş ilgi çekici bir konferansın özetiyile, konferans hitamında sorulmuş bir sual ve cevabım bulacaksınız.»

KONFERANS ÖZETİ :

Konu : Yaratıcı Muhayyile ve Tipleri :

İnsanlar dünyayı hisleriyle tanırlar. Hasse uzuvları bir takım tesirleri alır. Bu tesirler ise bir takım imaj ve tasavvurları harekete geçirir.

İmajinasyonun tarifi şöyle yapılabilir: Bir şey'in ruhta suretlendirilmesidir. (*)

Hayatın her safhasının kendisine has imajinasyonu vardır. Muhayyileyi faaliyete geçiren tahrik unsurları:

1 — Teessüri hayat: (Sevinç, hüznün, öfke, kin, garez v.s. gibi haller.)

2 — İmajlar : İmajinasyon her zaman imajlarla meydana gelmez. İnsanlar

(*) Bak. Dr. Bedri Ruhselman. Ruh ve Kâinat.

«Cemiyetimizde her sa-
lı akşamı (saat 20.00 den
21.00 e kadar devam eden.)
serbest konferanslar veril-
mektedir. Bütün dostları-
nuza açık bulunuz bu kon-
feranslara devam imkânını
bulamayan okuyucularımı-
za konferans konularını ö-
zet olarak vermeği faydalı
bulduk.

arasında müşterek imajlar mevcuttur.

3 — İrade : İradlı bir istek ve cehit hali de imajinasyonu tahrik edebilir.

Muhayyilenin Tahlihi:

A — Zihni amiller :
Bunlar iki gurupta incelenir:

a) Ayrışma tarzı (Disosiyasyon)

b) Çağırışma tarzı.

Ayrışma doğrudan imajlar üzerinde meydana gelir. Zihni amil, imajı parçalar. O zaman bunlar tecride tabi tutulur. O zaman o imaj, insanı zorlamağa başlar. Böylece imaj tipleri meydana çıkar.

1 — Tam imajlar (ev-

vapır, para, taksi, kitap v.s.) Bunlar günlük yaşayışta tekrarlanır.

2 — Noksan imajlar : İki halden dolayı noksan dırlar.

a . Yetersiz ve iz bırakmamış idrakler dolayısıyla

b . Çok tekrarlanmış ve sonunda birbirine karışmış benzer şeylerin intibaları dolayısıyla...

3 — Şematik imajlar:
Bunlar ferdi nişanelerden tamamen mahrumdur lar.

İmajlar adeta canlı gibidir. Değişirler, silinir, ek-silir, artar, parçalanırlar. İmajlar sabit tutulabilirse müessiriyeti artar. Yüksek varlıklar böylece düşüncelerinin tahakkukunu yapar lar.

B — Heyecanlı amil.

Teessüri hayatın bir kısmını teşkil eder.

1 — Teessürlü hayat imajinasyonun mayasıdır.

2 — Teessürlü haller, yaratıcı imajinasyona tesir eder.

Korku, hiddet, sevinç, aşk, hüznün, haset, kıskançlık, düşmanlık, intikam v.s. heyecanlı unsurlar arasında yer alırlar.

C — Gayri şüri amil

Bunlardan en mühimmi ilhamdır.

İlhamın hususiyetleri şunlardır:

1 — İlham, iradeye tabi değildir.

2 — Anı olarak zuhur eder.

3 — Gayri şahsidir.

İlham, bir sebep olmak tan ziyade bir neticedir.

Yani cehit ve gayretin getirdiği hakkın bir neticesi.

İlham, dış tesirle olabildiği gibi varlığın bizzat kendi özünden de gelebilir.

Muhayyile tipleri:

I — Plâstik muhayyile:

Menşei, ihsas ve idraklerdir. Teessürî hayatın müessiriyeti azalmıştır. Görme ve hareketle ilgili imajlar ön plândadır. Güzel san'atlar, şiir ve realist edebiyat bu muhayyilenin tezahürleridir.

II — Seyyal muhayyile:

1 — İmajların çerçeveleri müphem, seyyal ve belirsizdir.

2 — Sübjektiftir. Hislerimizin değişmelerini ifade eder.

3 — His ve geçici intibalarla beslenirler.

Tezahürleri: Hülyalar, hissi ve romantik davranışlar, sembolik san'at, ef-saneler, v.s.

III — Mistik muhayyile:

Nazarî yaratmanın en kıymetli ve tam tezahürüdür. Müşahhas imajlar der-

hal remzi imajlara çevrilir. Remze bağlı bir sübjektiflik hakim vasfıdır. Analoji yoluyla düşünme esası mevcuttur.

Tatbikatı: Kozmogoloji, metafizik, dinî esaslar.

IV — İlmî muhayyile :

Burada önce muhakeme, sonra istikrar, tahlil, ispat, mantık gelir.

V — Pratik ve Mekanik muhayyile :

Hudutlarını tayin etmek güçtür. Başlangıç ve bitimi bilinmez. Becerikli marifetli ve işgüzar olurlar.

VI — Ticarî muhayyile:

Sezgileriyle hareket ederler. Şematik tasavvurları kuvvetlidir. Takipçi ve tabiyecidirler.

**

Sual — İlham tarzında meydana gelen tesirlerde, o varlığın taşıdığı niyet acaba nasıl bir role sahiptir? Ayrıca, ilhamlar üzerinde, bedensiz hamî ve idarecilerin müessiriyetleri nasıl ve ne şekilde olmaktadır?

Cevap — Efendim; ilham eses itibariyle insanın cehit ve gayretinin neticesi olarak yapılan çeşitli yardımlardan başka bir şey değildir. Yani bir yardım nev'idir. CeHit ve gayreti, iyi veya kötü yolda kullanılıyor diye bir ayırma tabi tutarak ilhamın tevziini buna göre yapmamız hatalıdır.

Demek ki insanın niyeti ile ahenktar olan bir ilham, onun nasibini teşkil etmektedir. Fakat burada o insanın bilgisini inkişaf et-

tirmekle iyi niyetlerle harekete geçmesin sağlayıcı hmayekâr ve dirayet sahibi şuurlu bir mekanizmanın kâinat nizam ve ahengini muhafaza ettiğini de unutmuyalım.

İlham, daha ziyade insanların imtihanlarını kolaylaştırıcı, sür'atlendirici, adedini arttırıcı vasıtaları meydana getirmek hususunda yapılan sessiz, deruni, anı ve insan iradesine tabi olmayan yardımlar yani tesirlerdir.

Ama, bizler bu yardımlardan istifade eder veya edemeyiz; bu da ayrı bir mevzudur. Zira varlıklar hür ve dolayısıyla mes'uliyet sahibi şahsiyetler olarak yaratılmışlardır.

Şu halde görülüyor ki: niyetlerimiz, ihtiyaçlarımız, fena bir mecra içinde ortaya çıkabilir. Burada yardım olarak kabul ettiğimiz ilhamların her iki hal takirinde de bizlerden esirgenmediğini görüyoruz. Fakat, bütün bu yapılan yardımların daima, kâinat nizam ve ahengine uyan, ilâhî murada yöneltici, tekâmülü hızlandırıcı vasıflarıyla, karşımıza bilgili ve idrakli olarak vazifeli ve şuurlu bir mekanizmanın vasıtalığı ile çıkarıldığını da unutmamalıyız.

Birbirinin görüp göstericisi olan varlıklar kademe lerinin birbirine bağlanmış şebekeleri ezel ve ebetler boyunca üstüste kuşaklar teşkil ediyor. Başı boş ve müstakil bir hareketin mevzuubahis olmadığı bir kâinata yaşıyoruz.

HORTLAKLI EVLER

(Geçen Sayıdan devam)

Robert TOCQUET'den

MADAM V. NİN İNANILMAZ MACERASI

Bu olay vaktiyle bir rahibe ait. 17 nci asırdan kalma ve ihtilal sırasında istimlâk edilen «Priöre» isimli eski ve büyük bir evde geçmiştir.

Madam V., 20 ve 30 yaşlarındaki Jean ve Gaston isimli iki oğluyla 6 Temmuz 1955 de buraya taşındıktan dört gün sonra, vaktiyle rahibin yatak odası olan kendi odasında bir fantom gördü. Olayı kendi ağzından dinleyelim:

«10 Temmuz 1955 gecesi, ilk defa, titrek, şeffaf olmayan, arkasında bir ışık varmış gibi duran sis halinde bir gölgenin odama süzüldüğünü gördüm.

«Bu gölge insan şeklindediydi. Uzun bir elbise, bir pelerin giymişti. Başında da kukuletası vardı.

«Gölge ağır ağır bana ilerledi. Dehşet içinde yatağa oturdum; gırtlığım kurumuş, sırtımı duvara yapıştırmıştım. Tarif edilmez bir korku beni yerime mihlamıştı.

«Gölge şömineye (ocağa) doğru ilerledi; diz çöktü ve dizlerinin yere vururken çkardığı gürültüyü işittim. Üç defa secde etti. Ellerini dua eder gibi bitişti. Uzun zaman dizüstü kaldıktan sonra, üç defa daha secde etti. Ağır ağır ayağa kalkarak odama bitişik küçük bir aralığın kapısına doğru yürüdü. Birkaç saniye sonra aralığın zeminine yuvarlanan bir vücudun gürültüsünü işittim.

«Heyecanımı tarif edemem; kalbim çatlayacakmış gibi çarpıyordu, kanım şakaklarıma hücum etmişti. Çok şükür ki sabah oldu. Bahçeye indim. Parlak yaz sabahında her taraf o kadar sakin ve güzeldi ki kendi kendime, geceleyin rüya görüp görmediğimi sormaya başladım.»

Müteakip haftalar zarfında Priöre'de hiç bir acayip hadise zuhur etmediğinden

bu «kâbuslu rüya» fikri Madam V. ye gittikçe daha makul gelmeye başlamıştı.

«Soğukkanlılığımı o kadar kaybetmişim için kendi kendime kızmaya başlamıştım ki bir gece odamın kapısı açıldı ve beni ilk görünüşünde okadar korkutan hayal yine gözüktü. Önceki soğukkanlılığımı kaybetmeme kararına rağmen beni felce uğratan bir korkuya kapıldım. Şekil aynen ilk defa gördüğüm gibi hareket etti; uzun zaman ocağın önünde kaldıktan sonra bu defa, geldiği kapıdan dışarı çıktı.

«Bir defa daha, harekete geçmek cesaretini bulamamıştım. Ama artık hiç şüphe yoktu: Bu, zaman zaman, rahibin odasındaki ocağın önünde dua etmeğe gelen bir hayaletti. Bu açık hakikat karşısında kendi kendime, ben uykudayken her gece, hatta ben bu eve taşınmadan evvel bu şeklin odaya gelip gelmediğini sormaya başladım. Bu bir hortlak, bir fantom, bir tayf mı idi? Her halde bazı mecmualarda gördüğüm yatak çarşaflarına sarılmış iskeletler tarzında temsil edilen hortlaklara hiç de benzemiyordu. Bu şekil çok yaşlı bir rahibi andırıyordu. Peki ama, bu şekli kimdi? Nereden geliyordu?»

Yeniden haftalar geçti. Madam V. fantomla konuşmadığına pişman olmaya başlamıştı. Gayri ihtiyari onu yeniden görmeyi, arzu eder gibi idi. Açıklayamadığı bu gizli arzu, yerine gelmekte gecikmeyecekti.

«Bir akşam, ışığını söndürmüş, yatağıma uzanmıştım ki birden, kapının yavaş yavaş açıldığını ve rahibin bana doğru ilerlediğini gördüm. Bu zavallî rahip çok yaşlı görünüyordu; odaya da onunla birlikte bir küf kokusu dolmuştu. Alışıldığı gibi, ağır ağır ocağa doğru ilerledikten sonra diz çöktü. Büyük bir deh-

şetle ağladığını duydum. Omuzları hıçkırıklarla sarsılıyordu. Sonra secdeye vararak üç defa alnını yere değdirdi. Her defasında acayip, uzaklardan geliyora benzeyen bir sesle şöyle diyordu: «Ya Rabbi, lutfeyle, acı bana, bana acı Allahım, beni affet ya İsa».

«Yaşadığım bu dakikalar tarif edilemez. Hayaletî bir daha görmemekten öyle korkmuştum ki, o sefer, adeta daha az dehşete kapıldım. Madem ki sesi çıkıyordu; onunla konuşmaya karar verdim. Fakat ona nasıl hitab etmeliydi? Bu hareketim onda nasıl bir tepki meydana getirecekti? Acaba bir daha gözükmemek üzere kaybolmayacak mı idi? Ne olursa olsun! Hiç olmazsa içim rahatlayacaktı. Bunun üzerine yatağıma oturdum. Ve bu hareketimle başını çevirdi; fakat varlığıma büyük bir ehemmiyet atfediyor görünmedi. Bir zamana sonra ayağa kalktı; yatağımın önünde durdu ve bana:

— Burada ne arıyorsunuz, niçin buradasınız? dedi; kimsenin dinî bir maksatla yapılmış olan bu binanın huzurunu bozmaya hakkı yoktur.

«Çok heyecanlanmıştım. Buz gibi bir ter döküyordum. Fakat cevap verebildim:

— Ya siz, muhterem peder; siz niçin buradasınız? Normal bir varlık mısınız? Niçin gelip bu evde dua ediyorsunuz?

— Zavallı yavrum, diye cevap verdi;

asırlardır burada dua ediyorum, fakat hiç bir zaman işlediğim günahları affettirecek, asla, mes'ulü olduğum ıstırapları din ve Tanrı adına işlenmesine göz yumduğum cinayetleri unutturacak kadar dua etmiş olmayacağım.

«Bazan diz üstü düşüyor, inliyordu. Onu teselli etmek, onun için bir şeyler yapmak isterdim; fakat korkudan donmuş kalmıştım. O, yavaş yavaş sükûnet buluyor, lâtince dua ediyor, sonra birden ayağa kalkıyor, ellerini tavana doğru kaldırarak:

— İstirap çekiyorum Allahım; çok ıstırap çekiyorum; diyordu. İnsanlar kendilerini uçurumlara atarak Tanrıyı aşmak istiyorlar. Küre-i arz patlayacak, Avrupa, Asya, Afrika batacak; yalnız Güney Amerika kurtulacak.

«Bu sırada yine bana hitab etti:

— Mahbusa içecek bir şey verdiniz mi?

— Hangi mahbusa? Nerede bu mahbus?

— Manastırın yemekhane tarafındaki hücrede.

«Bana, açlık, susuzluk ve soğuktan, ölen bu adamın uzun hikâyesini anlattı. Bu ölüme korkaklığı yüzünden göz yumduğu ve kolaylaştırdığı için ne kadar vicdan azabı çektiğini anlattı. Bazan yere kapanıyor, «Tanrım beni affet, İsa, bana şefaet et» diye yalvarıyordu.

(Davam edecek)

BÜYÜK VAZİFELİLER BÜYÜK VAZİFELİLER

Yazan: Suat TAHSUĞ

İSA'NIN HAYATI

..Rab kendisi size bir alâmet verecek; işte, kız gebe kalacak ve bir oğul doğuracak, ve onun adını Immanuel (Tanrı bizimle) koyacak.

İşaya VII, 14

..Biz onu insanlara bir ayet ve tarafımızdan rahmet kılacağız..

Meryem Suresi, 15

Milâttan evvel yedinci ve beşinci asırlar arası beşeriyet tarihinde çok mühim bir yer işgal eder. Yunanistanda Sokrat yaşamıştır. Filistinde İşaya peygamber, Çinde Konfiçyüs, Hindistanda Buda. Bu kadar yakın aralıklarla yeryüzünde tezahür imkânını bulan bu parlak ışıklar, dünyayı saran bir tesir kuşağının aralıklı istasyonlarına benzer.

İşte, Isanın doğumundan altı buçuk asır evvel İşaya peygamber kitabında, Isa'nın doğumunu haber veriyordu. Isanın doğumundan altıyüz küsur sene sonra nazil olan Kur'an da, Isanın bir alâmet, ayet ve insanlara yardım olarak dünyaya geldiğini anlatır.

Isanın yeryüzündeki varlığı ve hayatı ve ölümü insanlar için bir mucizedir. Bu mucizelik — yani sathi beşer zekâsına göre beşer ötesi sebeplerin insanlar arasında ve insan idrakinin açılmasına yardım yolunda tezahürü -tevat, İncil ve Kur'andaki büyük zaman aralıklarına rağmen şaşmaz bir birlik gösteren kayıtlarla mevsuktur.

Biz, Isanın hayatı hakkındaki bu seri yazımızda tamamen aklî bir metod kulla-

nacağız Ancak şu kadarını da daha başlangıçtan ilâve etmeyi zaruri görürüz: Ernest Renan Isanın hayatı hakkında bir eser yazmıştır. Bu, Isanın, medeniyet tarihinde ki fevkalâde ehemmiyetini sezen, sevgi ve saygı duyan bir insanın yazısıdır. Ancak o zamana has bir akılcılıkla yazılmıştır.

Ondokuzuncu asır akılcılığı dünyayı, Fizikoşimik ve sosyal, esrarı kalmamış bir bütün gibi, hüznü bir sis perdesi arkasından görmüştür. Kendi anlayışını hayata uydurmaya çalışmak yerine, hayatı kendi anlayışına göre anlatmayı hedef tutmuştur.

Bu, Newtonun şaşmaz mekaniğinin, korpüsküler (taneciklerden ibaret) atom teorisinin, Mendel kanunlarına göre verasetin ve Darwin'e göre, tabii bir seçme sonucu meydana gelen maddi bir tekâmülün dünyasıdır. Madde kendine ait kanunların düzeni içinde yuvarlanır gider. Bu arada Ruhun yeri yoktur. Üstün duyu ve akıl sahibi insan ferdi, bir yokluktan bir yokluğa seyreden geçici bir pırıltı, bir tezahürdür. Onun bütün manevî dünyası bir hayal, bir vehmin doğurduğu bir temenniden başka bir şey değildir.

Böyle bir dünyada medeniyet gözle görülen maddi ve teknik bir ilerlemedir. Konforu azamî derecede temine yarayan bir örf, adet yumuşamasına doğru gidiştir.

Bütün eski medeniyetler, yer yüzünün yukarda yazdığımız şartları temin edememiş kavimleri, geri, iptidaîdir. Batının medeniyet anlayışı böyle olunca tarih ve tekâmülün de buna uygun bir şekilde izahı zarurîdir: Yani Batılı manada bir medenileşme yönünde ucuca gelmiş siyasî-ictimai hâdiseler yekûnudur. İnsanın yeryüzünde yaşayış sebebini mantıklı bir esa-

sa bağlayamamış bir dünya görüşünün, tarihin seyrindeki gerçek mânâyı anlayabilmesine ihtimal verilemez.

Musa'yı anlatırken bir parça temas imkânını bulduğumuz bu batılı tarih anlayışı, gerçeklere uymamaktadır. Bu, aynen Darwin nazariyesinin, kolayca yapılabilen tenkidi gibidir. Darwin'in iddia ettiği gibi, neviler değişmemektedir; fakat git-tikçe tecrübe sahibi olan ruh daha müt-kâmil bir beden kullanabilme imkânını elde etmekte. Dünyada hiç bir zaman müşahede edilememiş olan çok mühim mütaşyonlar (yeni nevilerin zuhuru) ruhi bir tekâmül sıçramasıyla izah edilebilir. (Meselâ maymun ile insan arasındaki sıçrama). İnsan tekâmülünde ise bir beden tekâmülü değil de bir anlayış ve şuur tekâmülü mevzuubahistir. Bunu başarabilmek için bir ve aynı şahsa ait ruh, yer yüzünde zaman zaman çeşitli bedenlere sahip olur. Bu şekilde çeşitli şartlardan istifade ederek anlayışını geliştirebilme imkânını bulur. Bunun neticesi olarak da tarihi hâdiseler bu yolda insanoğluna en büyük yardımcıdırlar.

Yani kısaca, yeryüzünde tesadüfi başlayan ve mânâsız biten bir insan hayatı yoktur. Bir evvelkinin devamı ve bir sonrakinin başlangıcı olan hayatlar silsilesi vardır. Bu hayatın içine konulduğu, hesaplı bir olaylar zinciri halinde de gelişen bir tarih vardır. Bunun neticesi ise, insan varlığının bu dünyada edinebileceği bir şuur olgunluğu ve üstünlüğüdür.

Şu halde biz mevzuumuzu bu çeşit bir mantıkla inceleyeceğiz. Aksi halde Ernest Renan gibi, olaylardaki akliliği bulacak yerde, bizim kafamızdaki sözde akliliği olaylara tatbik etmek zorunda kalınız ki bu da bize hiç bir düşünce kazandırmayacaktır.

Yeryüzünde beşer tekâmülünü düzenlemekle vazifeli Üstün Şuur Planları, fertlerin teknik ilerleme ve dolayısıyla konforlarını hedef tutmamıştır. Bu, insanoğlu için bir vasıta; bir gaye değil. İnsanoğluna peyderpey verilen bilgi onu dış şartla-

rın mahsubu yapmaz; dış şartların hakimi kılar. Böyle bir neticeyi teminde, fertlerin içten gelen tepkilerinin büyük bir önemi olacağı açıktır. Hırsızlığa mani olmak için çok kuvvetli inzibat tedbirleri alabilirsiniz; fakat hak tanıyan, birbirine saygı duyan bir cemiyet için böyle sıkı tedbirlere lüzum yoktur. Bugün şoförlerin kedileri ezmesi kanuni bir suç değildir; fakat hangi otomobil sürücüsü, bile bile, isteye isteye keyif için veya aldırmaşlığından bir kedi eziyor? Bu ferdin bir iç duygu düzeninden, kendiliğinden bir sevgiden — kısaca vicdandan — başba neyin tezabürüdür?

Musayı ve tedrisatını anlatırken, putperest ve vahşi bir dünyada, insanoğlunu iptidai bir düzene götürecektir bir sistemin kurulmaya başlandığını görmüştük. Emirler sertti. Fakat o zaman yaşayan insanlar da, Tevrat ifadesi ile «Sert enseli bir kavim» idi. İçtimai nizam kısas = göze göz, dişe diş kaidesiyle kuruluyordu. Fuhuş yasaktı; zina işleyenler taşlanarak öldürülüyorlardı. Ananın ve babanın evlatları üzerinde şüphe götürmez bir hakimiyetleri vardı.

Tamamen dağlık, ne olduğu belirsiz, katil ve fuhuş içindeki bir cemiyeti, aile nizamına çekmek kolay mı sayılır? O aile nizamı ki, şuursuz insan hordalarının ötesinde, sevgi ve saygının ilk basamağı olacaktır.

İsrail oğulları civardaki putperest halktan tecrit edilmeye çalışılmıştı. Onlar her ne kadar buna pek muvaffak olamadı-larsa da, inançları icabı, kendilerini muhit-ten apayrı, ilâhi bir vaadin mirasçıları ve biraz da imtiyazlı gördüler.

Mabetlerinde Yehovaya kurban keserlerdi. Dini tatbikatta seremoniler fazlaydı; sept günleri yani - cumartesileri - çalışmazdı.

Şimdi, yukarda anlattığımız metodu-muza göre. İsanın dünyaya geliş sebebini, muhitin ihtiyaçları ve İsanın hayatı arasındaki münasebetleri araştırarak izah etmeye çalışacağız.

(Devamı var)

Deney Tüpünden Dünyaya Açılan Kapı

Yazan: Feridun TEPEKÖY

Yokluğun, idraki şöyle dursun tasavvuru bile bizler için imkânsızdır. Fakat, yoktan var oluş, bizler için kabulü lâzım gelen bir zarurettir. Allahın yoktan var ederek yarattığı mahlukat, bir ilâhî emrin tecellisi olarak tekâmül etmek mukadderiyle gözlerini kâinat içinde açmış bulunuyor.

Kâinatın küçüklük bir ferdi olan Güneş sistemindeki dünya küresi de, üzerinde tekâmül yolculuğuna çıkmış bir çok canlıyı bağrında barındırmakta ve tekâmüllerine imkân zemini vasıtalığı yapmaktadır.

Her vasıta, o vasıttan faydalanan varlığı muayyen bir bilgiye ulaştıracağı gibi, dünya vasatı da nebat, hayvan ve insanlardan müteşekkil özel kadrosuna muayyen bir bilgiyi vermeğe çalışacaktır demektir.

Biz bu bilgiyi kısaca şöyle ifade edebiliriz: Nefsaniyetten kurtulmak, varlık sevgisine ve vazife şuuru sezgisine ulaşmak.

Ancak, kâinatşümül bir kanun olan sempatisasyon kanunu ile bu kanunun zaruretlerinden doğmuş tedric prensibine uygun şartlar içinde ilerlemek, varlıkların teşevvüşe düşmemesi, hazımsızlığın doğura-

İlimlerin ve tatbikatına günlük hayatımız ve geleceğimizle çok yakından ilgili olduğu apaçıktır. Çekirdek enerjisinden faydalanan tahrip silahları ve sesi aşkın füzelerin insan hayatını tehdidi bir tarafa, her yeni buluş gittikçe zorlaşan yaşama şartlarımıza yeni problemler eklemektedir. İlâçların gittikçe tesirli hâle gelmesi buna paralel olarak bir takım yeni hastalık, rahatsızlık ve sakatlıklara yol açmaktadır. Dr. Petracci'nin öncülüğünü yaptığı ana rahmi dışında çocuk yetiştirme teşebbüsleri, aşırı nüfus artmasını önleme yolundaki gayretler araştırmacılara tasavvurun üstünde bir mes'uliyet yüklemektedir...

cağı sapıklıklara kapılmaması için risyeti zaruri olan bir şarttır.

Hazmedilmesi zor olan üstün bir realitenin bilgisine ulaşmak için, boyumuzdan büyük bir adım atacak olursak, bu açığözlülüğümüzün tabii neticesi olan sempati bağlarını kuramamak, pek muhtemeldir ki bizi derin ve karanlık bir teşevvüş uçurumuna yuvarlayabilir. Bu derin ızdıraplarla dolu sapık yolun, bu takdirde ne vakit sona ereceğini kestirmek çok güç olur. O halde, temkinli, ihtirassız, emin adımlarla ilerleyerek tekâmül yolunda yürümek, bizler için en hayırlısıdır.

Bir insanı, onun kaldıramıyacağı kadar ağır bilgilerin hazmına vasıtalık edecek hayat imtihanlarına maruz bırakmak hiç bir fayda sağlamaz.

Henüz kendisini (yani nefisini, egosunu) sevmekten daha ileri bir sevgi kudre-

ti gösterebilecek bilgiye ulaşmamış bir insandan, ısrarla, düşmanlarını da sevmesi istenecek olursa, onun bu işi başarabilmesi elbetteki kabil olamayacaktır.

Nitekim o evvelâ en yakınlarını — yani ana ve babasını — sonra eş ve çocuklarını, kardeşlerini, akrabalarını, yakınlarını, komşularını sevmeyi öğrenecek ve nihayet insanlık sevgisine ulaşmak liyakatini kazanacaktır. İşte bu kademeye vardıktan sonradır ki ancak derin bir sevginin sıcak ışığı altında düşmanlarına karşı hizmet vazifesinin nasıl olması lâzım geldiğini anlayacaktır. O halde onun bütün bu ara basamakları sıra ile geçmeden, birdenbire bir sıçrama yapmağa kalkışması, teşevvüşün felcine uğramasına sebep olacaktır ki bu halin uygunsuzluğunu bize göstermeğe yeter.

İlmî ilerleyiş ile ahlâki ve manevî inkişafın birbirleriyle ahenktar yürümesi lâzımdır. Aralarında bir paralelizmin bulunması, insanlığın kaydedeceği müstakbel inkişafının hayırlı olması bakımından zaruretlerdir.

Bilhassa ilmin, ahlâka nazaran çok ilerlemiş oluşu daha tehlikeli bir ahenksizlik yaratacağından, insanlık bu intibaksızlık içinde muvazenesini kaybedecek, neticede teşevvüşün acı ve ızdıraplarla dolu hazin kapisında kendisini bulacaktır.

Kötü maksat ve niyetlere sahip bir insanın elinde bulunan öldürücü bir silâhın ne büyük bir tehlike teşkil ettiğini söylemeğe hacet yoktur. Onun her an, uygunsuz bir fiilde bulunması beklenebilir. Bu fiilin neticesinin hem etrafına ve hem de kendisine zararlı olacağı tabiidir.

İlimde, önderlik vazifesini üzerine almış bulunan ilim adamlarının, ilmî çalışmalarında varmak istedikleri, netice ile insanlığın sahip bulunduğu ahlâki ve ruhi olgunluk seviyesi arasında bir sempatisasyonun mümkün olup olmayacağı, insanlığın bu neticeyi hangi maksatlar için kullanabileceği hususlarını bilhassa en ön plânda nazarı itibara almaları ve adımlarını öylece atmaları iktiza eder.

Bunu yapabildiğimiz nispette beşeriyetin selâmeti garanti altına alınmış olacaktır.

Bir çocuğun eline ateşli bir silâhın verilmesi hata olduğu gibi meselâ sadist bir anarşiste de bir şehir ahalisini helâk edecek mevki ve mansıp verilmesi yersiz ve o derece tehlikelidir. Şu halde bilgi ve imkân, lâyük olana ve onu almağa hak kazanmış bulunana verilmelidir. Müstakbel nesillerin, tekâmüllerini düşünmek mecburiyet ve mükellefiyetinin mes'uliyetini omuzlarımızda her an hissetmeliyiz. Böyle bir mes'uliyet ve idrak aydınlığı altında bilhassa ilim önderlerinin atacakları her adımda, girişecekleri her tecrübede kendi gayeleri ile müstakbel neticelerini önceden iyi tayin ve tespit etmek mecburiyetinde olduklarını hiç bir zaman unutmamalıdır.

Yapılacak her hangi bir ilmî tecrübe sadece ilim yapmak için yapılmak istenmesi, belki ilk nazarda pek makbul ve masum görünebilir. Fakat, her tecrübeden evvel mutlaka niyetlerimizi ve müstakbel inkişaf ve neticelerini hesaba katarak gayesinin istikametini mevcut şartların icaplarına uygun düşecek şekilde seçmek asıl faydalı olandır.

İnsanlığın ahlâk ve ruhi kapasitesini hesaba katmadan ortaya konacak bilgiler ya anlaşılacak veya tehlikeli bir şekilde kullanılmağa başlanacaktır.

Görülüyor ki: uygunsuz inkişaf, anormal ve zararlı tezahürlerin ve sapıklıkların ortaya çıkmasına sebep olmaktadır. Amerikadaki siyah ırk düşmanlığı, nazizmin yahudi düşmanlığı, bilgi hazımsızlığından meydana gelmiş bir teşevvüş halinin buruk neticeleri değil midir?

İnsan kitlelerinin toplu tekâmüllerinde ve müşterek kaderlerinde müessir olacak fikri unsurları vaz'ederek empozisyonlarda bulunan ve bulunacak olan her siyasetçinin, filozofun, san'atkârın, iktisatçının, hukukçunun ve bilcümle ilim adamlarının her birinin ayrı ayrı omuzlarında ne kadar ağır bir mes'uliyet yükü taşıdıklarını söylemeğe lüzum var mıdır?

ÖLÜMDEN SONRA

İNSAN

(Geçen sayıdan devam)

Onlarla olan konuşmalarından sonra medyom şunu anlıyor: Bu varlıkların herbiri kendilerinden üstün olan varlıkların varlığını bilmektedirler... Tıpkı insanlar gibi.

Yukarıdaki müşahedelerde, teknik bakımdan, şu açıklamayı yapmak zaruridir: İnfisale uğrayan medyom henüz gerekli şekilde temerküz durumuna girememiştir. Bu temerküz git-tikçe artabilir ve süjenin varlıklarla olan irtibat derecesi kuvvetli derinden bir ilgilenme kuracak tarzda artabilir.

Şimdi okunacak olan müşahedeler, süjenin git-gide kuvvetli bir temerküze girmesini bize göstermektedir. Buradaki varlıklar öldüklerini bilen ve bu anda sahiboldukları intibaları tahlil edebilenlerdir.

MÜŞAHADE 7 :

«Onlardan biri, ölümdede hissettiğiniz şey, diyor, ışıktan zifiri karanlığa geçerken hissettiğinize, yani hiçlik duygusuna benzer. Bir rüya intibasına sahipsiniz... ve uyanacaksınız. Doğ-

rudan doğruya geçişte ölümümü hatırlıyor, öldüğüm odayı görüyordum. Ve maddi hislerden de kurtulmuştum. Fakat büyük bir soğuk atmosferi beni sarmıştı. Aynı zamanda bu soğuk fânî bedenimi de sarıyordu.

Beyazımsı, bazan gri dumanlar ya da buzlu, mürekkep gibi siyah bir muhit üstüne kendini terkeden, gri seyyaleli ince insan başları görüyordum. Onların bu örtüleri maddi seyyalelerdendi ki ruhlar kendilerini soğuktan muhafaza etmek için kesifleşmişlerdi.»

Bu varlık, spatyoma intikalinde, dünyadan götürdüğü intibaları, daha doğrusu fiillerinin semeresiz neticeleriyle karşılaşmıştır. Soğuk intibaı, karanlık, puslu rüyetler hem spatyomun geri plânlarını izah eder ve hem de oraya intikal eden varlığın tekâmül derecesine ölçü olur.

MÜŞAHADE 8 :

«Medyoma bedenli olarak gözüken diğer bir varlık: Ölümden sonra fiziki

Yazan: Ergün ARIKDAL

idraklerim (hissi) karar-mış, kaba ve soğuk bir ağırlık duygusu, çeşitli ağrılar ve bedenimi kavramak hususunda acze düştüğümün kahredici hissi içinde kalmıştım, diyor. Sonra insanı sarsan fosforlu bir «larvalar» sahasında baş döndürücü bir çalışma... ve bütün bunların üstünde zamanı heba etmenin verdiği pişmanlığın dehşetiyle duran şuur, maddenin dışında hiç bir şeyin mevcut olmadığına kendini inandırmak için inkâr etmenin yetersiz olduğunu anlar.

— Nedir bu larvalar sahası?

— Çok küçük geri varlıkların, başka girdapları meydana getirmek için birbirinden ayrılıp, sonra bir araya gelen meş'um girdapları...

— Ne kadar zamandan beri buradasınız?

— Zaman mevcut değil, hiçbir ölçü yapılamayan bir biri ardınca gelen haller var. Sadece. Bu hallerden sonra daha yüksek bir plâna doğru çağrıldığımı hissedecek miyim?...

MÜŞAHADE 9 :

«Kadın olarak ölen diğ-
er bir varlık:

İlk hissim, diyor. ha-
fiflik ve düşüncemle ken-
dimi istediğim yere naklet-
meyi tesbit etmenin verdi-
ği şaşkınlık idi. Duvarları
geçirgen ve çıplak bir böl-
me gibi görüyordum oda-
mı; gözle görmek suretiyle
değil, intibalarla anlaşıl-
an kimselerin mevcut oldu-
ğu bilgisine sahiptim. Bu bir
kaç saat sürdü.. Sonunda
uzaklaşabileceğimi hisset-
tim ve fakat bana soluk
aldırtmayan, meçhul ve ür-
kütücü şekillerin bulundu-
ğu yer gibi görünen bir böl-
geyi aşmağa cesaret edeme-
dim. Yukarıdan gelen bir
dost, beni bu bölgeden da-
ha iyi olan kendi yerine ge-
çirdi.. Sonra bir hafiflik
geldi üstüme. Yani ölü-
münden bir kaç gün sonra, bir
dinlenme haline girdim..
Uyku gibiydi.. Bu durum,
seyyalevi zarfın hasıl olma-
sına ve teşevvüş ya da eski-
lerin cehennem çiçeği geç-
ti ismini verdikleri şey'e
mukabil olan bir haldir.»

Şimdi, ahenksiz vibras-
yonların meydana getirdiği
«soğuk bölgelere» gidelim.
Önce nahos, sonra gittikçe
hasvetli olan muhit, med-
yoma da tesir eden ıstırap-
lar tevlidedebilir ve ona
sıhhatini sarsan ya da hiç
olmazsa, gerekli psişik ted-
birler alınmadığı takdirde,
sınır sistemini bozan sıkın-
tılı intibalar verebilir.

(Devam edecek)

AHLÂK VE DİN

AYNADA GÖRDÜKLERİMİZ :

Değerli dostum

Dr. Mehmet BAŞERDEM'e

53 Sayılı dergimizde ahlâk'a giden bir ana yol
— Sevebilmek Yolu — üzerinde biraz gezinmiştik.
Şimdi de o yola giden tâli yollardan birisi, «Din Yo-
lu» üzerinde bir parça duralım:

Din bir gaye midir?

«Ben ahlâk mekârimini tamamlamak için gel-
dim» diyen İslâm Peygamberinin şu sözü din'in hiza-
tihi bir gaye olmayıp, gayeye götüren bir vasıta ol-
duğu yolundaki düşüncemizi teyid eder sanırım.

O halde gaye nedir

Gaye ahlâklı olmaktır.

Eğer bugünkü din müesseseleri insanları bu ga-
yeye ulaştırmakta çok güçlük çekiyor, başarı nisbeti
çok düşük oluyorsa, bunun sebebini tamamen vası-
tanın yetersizliğinde, yahut da modern dünya insan-
larının bu vasıtaya karşı duyduğu sempati azlığında
değil, biraz da bu müesseselerin, bu müesseselerin
sözcüsü durumunda olan salâhiyetli din adamları-
nın, din'in ahlâk cephesi üzerinde fazla durmayıp i-
badet yönüne daha fazla önem vermelerinde ara-
mak lâzımdır. Bunun en bariz delili de bu sözcüle-
rin çoğu yerde, çoğu kere, ibadet yönünden halka
pek güzel örnek olabildikleri halde, maalesef ahlâk
yönünden noksansız bir misâl teşkiledememeleridir.

Halbuki din, insanların yalnız yaradana olan va-
zifelerini ve borçlarını değil, aynı zamanda — belki
de daha fazla — yaradılana olan vazife ve mesuliyet-
lerini de gösteren bir ışıktır. Bu ışığın yalnız Allah-
la insan münasebetini gösteren tarafı ile aydınlan-
mağı kâfi gördüğümüz müddetçe, beş vaktini kılıp
orucunu tuttuktan, yahut da her çan sesini işitir
işitmez kiliseye koşup ibadetini yaptıktan sonra bü-
tün vazifesinin bittiğine inanan gâfletzedelerin hab-
gaflette Mirâc'a çıktıklarını işitirsek hiç tazccüp
etmiyelim.

Kalabalık saatlarda, henüz Galata Köprüsü üze-
rinde yürümesini beceremeyip, sağından geçeni dir-
sekliyen, solundakini deviren, önündekinin topuğu-
na basmadan geçemiyen bir insanın «Sırat Köprü-
sü» nde geçip de sabili selâmete varabileceğine ina-
nır mısınız?!..

MUKADDERAT

VE

İCABAT

Problemleri

Özetleyen: F. TEPEKÖY

DETERMİNİZMA VE FATALİZMA

Fatalizma mesleğinin çok karışık görünen mahiyet ve manası üzerinde durur ve bu mefhumun bulanık noktalarını ayıklayabilirsek, o zaman determinizmaya muarız bir cereyan olmadığını müşahede ederiz. Hatta determinizmayı takviye edici bazı hakikatleri de ihtiva ettiğini görmekte gecikmeyiz. Zaten bu hakikatler vaktiyle insanlara ifşa edilirken kastedilen manâ, bugünkü karışık ve kabul edilmek istenen manadan çok başka idi. Doğruya daha yakındı. Zaman faktörünün tesiriyle meydana gelmiş bulunan bir takım dejeneresans dolayısıyla bu gün içinden çıkılması güç bir hale gelmiş bulunmaktadır.

FATALİSTE GÖRE MUKADDERAT :

«Dünyada her şey, her hâdise ve her hareket kabli bir hükümle ezelde, Allah tarafından tayin ve tespit olunmuştur. Bu hükmün değiştirilebilmesine imkân yoktur. (Alın yazısı) Allahın iradesi dışında başka bir iradenin mevzuubahs edilmesi muhaldir.» Böylece, insanların iradi faaliyetlerinin ve cehit ve gayretlerinin hiç bir manası kalmadığı gibi bu faaliyetlerinin kıymetleri sıfır olmaktadır.

Yani bütün varlıklar, — bu takdirde — birer robottan başka bir şey olmamaktadırlar. «Bir hareket veya davranışın o anda, o tarzda yapılması ezelde, Allah tarafından öylece takdir edilmiştir. İnsanlarda

tecellisini görmekte olduğumuz irade, ulûhiyete ait olduğu için, onun karşısında ayrıca bir varlığı ve onun serbest iradesini var kabul etmemek icabeder.» Bu görüş, sadece mutlak ile mahlûkun kıyaslanması imkânsızlıklarını ortaya koyması bakımından çok yerinde ve doğrudur.

FATALİZMANIN TENKİDİ :

Fatalist düşünüşe göre, müstakîl ve serbest bir insan iradesinin mevcudiyeti ve faaliyeti kat'iyen mevzuubahis değildir. Fakat bu görüşe dayanarak bir ağacın en ince kollarının en küçük hareketlerine varıncaya kadar, bütün bu hareketlerin dışarıdan gelen tesirlerle vaki olduğu kabul edilirse, veya başka bir deyimle, bütün bu hareketler evvelden noktası noktasına taayyün etmiş bir otomatizmanın dışına çıkamamak zaruretinin bir neticesi olduğu iddia edilirse, o zaman o ağacın dünyadaki varlığının sebep ve hikmeti hakkında tatminkâr bir izah tarzı bulmakta güçlüklerle karşılaşmamıza ve bir çıkmaza sürüklenmemize mani olamayız.

Cemadat belki, zahiri görünüşüyle tam bir otomotizma ve mutlak bir hürriyetsizlik içinde hareket ediyormuş gibi görünebilir. Fakat, bu görüntü hali, bize göredir. Yani mikrokosmik nizam ve kanunlar muvacehesinde onun da kendisine göre bir serbest hareket sahası, bir hürriyeti mevzuubahistir. Ancak bize göre kabili ihmâl derecede bir kıymeti halz olduğundan, o

nun bu tarafını görememekteyiz. Madde, bizim karşımızda, umumî plân içindeki yerinde kâinatın o vasatıyla alakalı ilâhî kanunların ve nizamın adeta şaşmaz bir tezahür temsilcisi olarak durmaktadır. Analogik bir düşünce ile, bizler de kendimizi, içinde bulunduğumuz sistemimizle birlikte, daha üstün bir plânın karşısında, tıpkı madde gibi adeta otomatizma içinde şaşmaz kanunların kalıplarına daima uyan ve hareket eden birer mevcudiyet olarak kabul edebiliriz. Şu halde nisbi bir değer taşıyan hürriyetimiz daima vardır, mevcuttur ve fakat müşahede edilen plâforma göre bazen açıkça kendisini belli etmekte bazen de bizi yokluğuna hükmettirecek derecede küçülmektedir. Göremediğimiz bir nesnenin yokluğuna hemencecik hükmetmek ise büyük hatadır.

Bütün varlıklar, tekâmül zaruretinin doğruduğu bir icapla dünyaya gelmektedir. Tekâmül, görgü ve tecrübe ile mümkündür. Görgü ve tecrübe ise, varlıkların bizzat sarfedecekleri cehit ve gayretleriyle iradelerini serbestçe kullanmak surtiyle ancak kazanılabilir.

Şu halde tekâmül, bir emek mahsulü olarak kazanılmış bir liyakattir. Cehit ve gayrete mukabil lütfedilmiş ilâhî bir ih-sandır. Cehdin, iradenin, mes'uliyetin emeğin, niyetin kazandırdığı bir hak dır.

Hataların ruhumuzda uyandırdığı sıkıntı ve ızdırap hali, bizi bir daha aynı hatayı işlememize mani olacak en kudretli yardımcımız olmaktadır. Kendi fiillerinin yaratıcısı olamayan varlıkların (Robotlar da olduğu gibi) ızdırap çekmeleri, bizim anladığımız manada tekâmül etmeleri mümkün olabilir mi? Binaenaleyh, tekâmül mademki bir gerçektir ve tekâmül için iradî faaliyete bağlı cehit ve gayret sarfî lâzımdır, o halde dar manadaki fatal bir düşüncenin varit olmaması icabeder.

Mutlak manada bir fatalizma söz konusu olabilirse de bu hususda varlık ve

mahlûk olarak her hangi bir fikir beyanında bulunmak ve bunu idrake çalışmak imkânsızdır. Ayrıca bu hal hiç bir zaman varlıkların hürriyetlerini ne ortadan kaldırır, ne de tahdide tabi tutar. Eğer bir tahdit ve sınırlandırma mevcut ve mevzuubahisse bunun sebebi bizzat maliki bulunduğumuz liyakat ve bilgi seviyemiz olmaktadır.

FATALİST GÖRÜŞÜN ORTAYA ÇIKARDIĞI AYKIRILIKLAR :

1 — Bütün hareketlerimiz bizim değil, değil de O'nun eseri ise; veya benim iradem, O'nun iradesi olursa, ulûhiyetin bu takdirde bizlerde bulunması icabeder. Yani o zaman her birimizin ayrı ayrı Allah olmaklığımız lâzım gelir ki bu imkânsızdır.

2 — İnsanların iradeleri, bir sürü, birbirine zıt istikametlerde keyfi tezahürler gösterir. Hatta bazı ahvalde, tereddüt ve kararsızlık hali o dereceye varır ki, bu şartlar dahilide irade adeta işlemez hale gelir. Bazen de iyi olduğunu sandığımız işin fena neticeler doğurabileceğini sonradan hesaba katarak yarı yoldan geri dönme kararı veririz. Pişmanlıklar duyarız. Takdir edilir ki, böylesine bir kararsızlık hali içinde bulunmaktan kendisini kurtaramıyan varlıklar için onların Allahlığından bahsedilmesi her halde pek gülünç olacaktır.

Tekâmülün sonsuzluğu, varlıkların daima noksan bir taraflarının bulunması zaruretinin açıkça ortaya koyduğundan — hangi kademedede bulunursa bulunsun — hiç bir varlık için aynı iddianın varit olmadığı neticesi ortaya çıkar.

3 — Her hangi bir işin veya bir arzunun tahakkuku için bütün gücümüzle gayret sarfettiğimiz halde, ekseriya bu arzularınıza bizi ulaştırmaktan alakoyan bir takım engellerin ortaya çıktığına şahit olacağız. Eğer ulûhiyet bizde tecelli etmiş olsaydı böyle bir halin hiç bir zaman varid olmaması lâzım gelirdi!

(Devamı var)

Vaktiyle yaşamış ve sahibini bir yılanın hücumundan kurtarıırken ölen bir köpeğin, Scamp'ın havlamalarıyla mambanın zehirli dişlerinden kurtulan Avrupalı, bize, bir köpeğin ölümünden sonra aynı işi tekrarlamasından fazla bir şeyler öğretmektedir. Bir binanın dördüncü katından düşen çocuk bazan niçin ölmüyor? Niçin bazan yıkılmış bir köprüye ilerleyen bir otobüsü bir hayâlet durduruyor? Niçin bazı kimseler rüyalarında uğrayıp da kurtulacakları kazaları görüyorlar? Maksat insanların ölümden kurtulmasına yardım eden ruhların diğerkâmca arzularının tahakkuku mudur, yoksa bundan: çok daha derin bir sebep mi var? Netice açıktır. Görünmeyen bir âlem var ve insanlara varlığını isbat ederek idrâklerinin genişlemesine çalışıyor.

(Chimes dergisinden alınmıştır.)

SPİRİT KÖPEK SCAMP

Bir köpeğin havlamasıyla uyandığımda saat sabahın ikisiydi. Havlama, keskin ve devamlı olup, sarı Afrika köpeklerinin daha çok ulumayı andıran seslerine hiç mi hiç benzemiyordu. Bir kurt köpeği olmalıydı ve sesi daha çok bir İngiliz köpeğini andırıyordu. Fakat civarda ne bir kurt köpeğinin ne de bir İngiliz köpeğinin olmadığını gayet iyi biliyordum. (Çeviren: yazar Afrikadadır). Ayrıca havlama canlı ve sanki dikkati çekmek ister gibi ikaz ediciydi.

Bir müddet öyle uykulu uykulu yatımdım. İnkü yirmi beş millik yolculuk — hem de öküz arabasıyla — beni çok yormuştu doğrusu. Hava da aksine sıcak mı sıcaktı. Devlet dinlenme evine çıkan yolu keşfettiğimde öyle memnun olmuşum ki. Karşı yatağımı kurarlarken yıkanmış, değişmiş, yemek yemiş ve hemen de yatmışım. Ertesi güne işimiz çok olacaktı çünkü. Ve işte şimdi de bu köpek tarafından saygısızca uyandırılmışım. Neyse ki çabuk sustu da ben de sabaha kadar deliksiz uyudum.

Gün etrafı seçebilecek kadar aydınlandığında gece bekçisi beni kaldırmıştı bile. Sabahın altısında iş başındaydım.

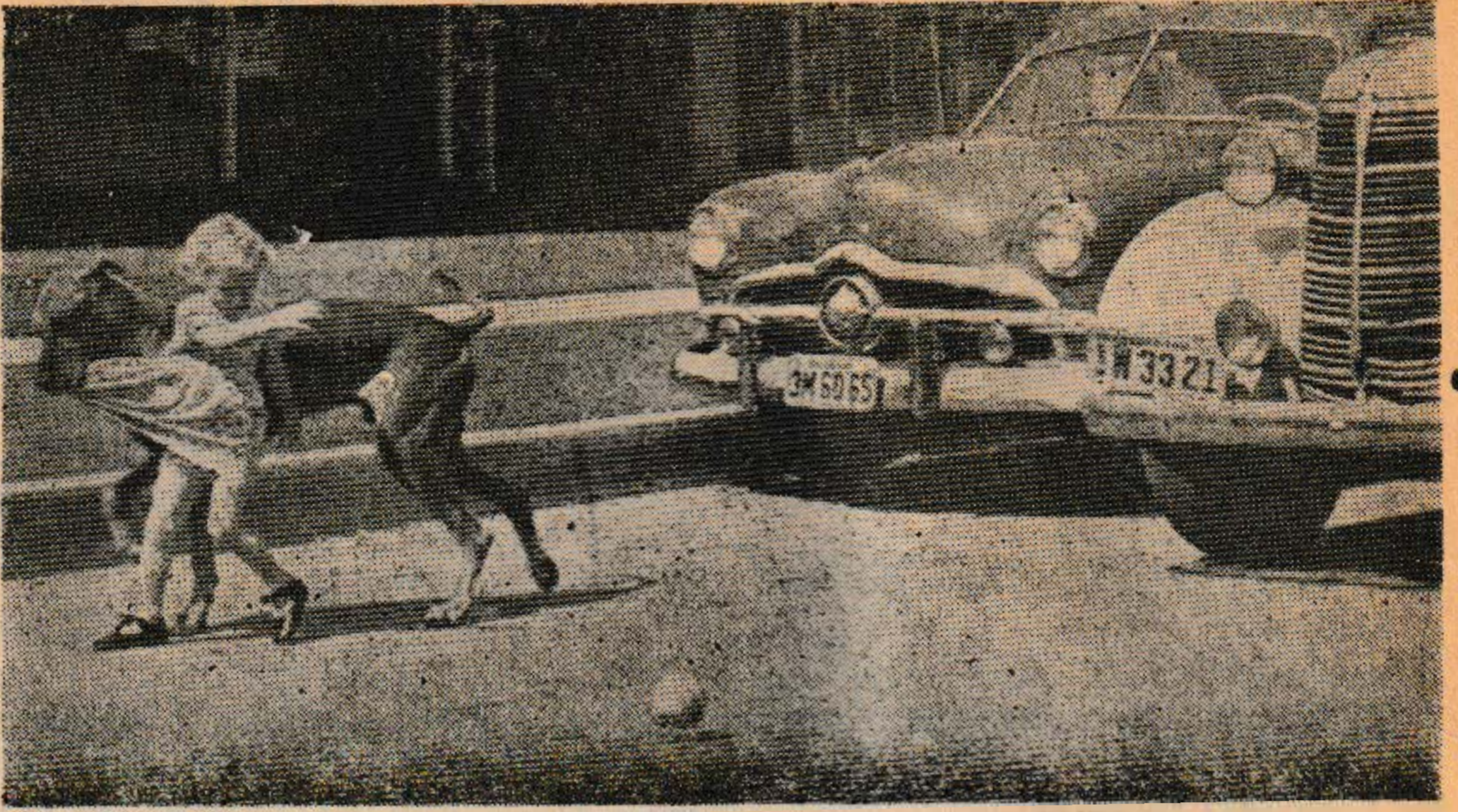
Ashanti'nin gündüzleri günün en güzel vaktidir. Ama ne yazık ki Avrupalının hayat verici bulduğu bu serinlik Afrikalıları soğuktan donduruyor. Afrikalılar, kara ellerinde keskin bıçaklar, ormanın yeşilliği içine tünel açıyorlardı. Başka bir guruba, elinde pusula, direkler diktiriyordum. Yeşillikleri kesen ilk gurup bu direkleri izliyorlardı. Çalışma böylece sürüp gidiyordu ki birden bağrışmalar işittim. Birkaç kişi telaşla yerde bir şey kılıçlıyorlardı. Afrikalıların başı Yamba Busanga eliyle bir yöre işaret etti. Dikkatlice bakınca kara derili büyük bir yılan gördüm. Az sonra yılan, kafası kesilmiş ve bir o kadar da hırpalanmış, cansız yatıyordu.

«Mamba, efendim.» dedi adam. «O çok kötü, pek çok... Birden ısırarak. Bir ısırışta var öldürmek..»

Doğru söylüyordu. Kara Mamba Afrikanın en öldürücü yılanlarından biridir. Kimseye bir kötülük yapmadan önce hesabının görülmüş olduğuna sevindim.

Üçte işi paydos edip dinlenme evinin yolunu tuttum. Akşam da güzelce yatıp uyudum.

Ne kadar zamandan beri uyuyordum,

farkında değilim. Aniden uyanıp yatağım-
da doğruldum. Odanın içinde bir köpek ol-
malıydı. Havlıyordu. Yatağın altında sürü-
nen bir hayvana havlıyordu. Köpeğin sesi
dün akşam duymuş olduğum sestti. Cibin-
likten baktım fakat odada hiçbir şey göre-
medim. Bu arada kızgınlığı müthiş artmış-
tı. Telaşlı gürültüsünü duyuyordum. Aynı
zamanda döşemede kayan yumuşak bir vü-
cut sesi de duyuluyordu. Tam cibinliği aç-
mış çıkıyordumki gece bekçisi Dogo daldı i-
çeri. Elinde bir fener vardı. Seslerin geldi-
ği köşeye tuttu feneri ve tutmasıyla geri
çekilmesi bir oldu. «Dur efendi, diye ba-
ğırdı, O büyük Mamba, o ısırır seni.»

Kılıç büyüklüğündeki bıçağını çekerek
iri bir yılanasaldırdı. Köpeğin telâş ve hav
lama azaldı azaldı ve kayboldu. Dogo yıla-
nın işini görmüştü. Nefes nefese öldürdü.
ğü yılanı bakıyordu.

«Köpek nerede, diye sordum, inşallah
bu kargaşalıkta küçük maskaranın bir yeri
incinmemiştir. Buraya da nasıl girdi, me-
rak ediyorum.»

Dogo odayı dikkatle araştırdı. «Köpek
yok» dedi. Gerçekten de fenerin ışığı odada
Dogo'dan ve benden başka bir canlı olma-
dığını gösteriyordu. Bu kadar çabuk yok

olması acayıpti. Dogo köpeğin sesini du-
yup ta gelmişti fakat hatiyetle söylüyordu
ki köpeği görmemişti.

Ertesi sabah çalışma yerine daha ya-
kın bir dinlenme evine taşınmaya karar
verdim. Fakat daha önce o havalinin baş-
kanını gördüm; ahaliden de öyle bir köpek
gören olmamış. Aylardan beri bir tek be-
yazın ayağı bile değmemiş köylerine; onun
için beyazlara ait bir köpek te yokmuş.

Eşyaları taşıyanları yeniden yöledim
yeni kampa. Bir saat kadar sonra da ben
yola çıktım. Yavaş yavaş yürüyordum. Din-
lenme evinden bir kaç metre uzaklaştığım
da, ilerde, gümüşü renkli bir bitki nazarı
dikkatimi çekti. Yoldan çıkıp ona doğru
yürümeğe başladım. Beş metre ancak git-
miştim ki, yeşilliklerin içinde yarı gizli bir
şeye ayağım takıldı, nerdeyse düşüyordum.
Neye çarptığımı araştırdım ve buldum.
Üstüne yazılar kazılmış küçük, düz bir taş.
tı. Daha doğrusu mezar taşıydı.

«3 Ekim 19... de sahibi John Neilson'u
bir kara Mambanın hücumundan ko-
rurken ölen, safkan İngiliz köpeği, kah-
raman ve sadık dost Scamp'in hatıra-
sına.»

İZMİRDE BİR CEMİYET...

Geçen ay, Cemiyetimizin eski dostlarını görüp kendileri ile görüşmek üzere İzmir'e gittik. Bu dostlarımızı sizler de tanır-sınız: Mustafa Molla'nın Medyomu Macit Aray ve Kadri isimli büyük bedensiz varlığın Medyomu Recai Öktem Beyler.. İbrahim Alagil Bey.. Burada mevzuumuzun dostu Abdi Sokullu ve Şahap Mete Beyleri de zikretmek isteriz. İzmir, mevzuumuzun en kuvvetli tanınmaya müsait olduğu nadir bir şehrimiz olarak ortaya çıkıyor.

Bu sene İzmirde «Ege Spiritik İlmî Araştırmalar Cemiyeti» kuruldu. Kurucuları Macit Aray, İbrahim Tuna, Ahmet Irgi, Şevki Dinçer, Dr. Feridun Bilginer Beylerdir. Otuz azası vardır.

Yaptığımız görüşme esnasında, Macit Aray cemiyetin kuruluş gayesini şu sözleri ile açıkladı:

«Dünyanın neresinde olursa olsun bir Metapsişik Cemiyeti, çeşitli Medyomluk araştırmalarında çalışan elemanları ile, tam kadro üzerine kurulmalıdır. Gayemiz, arayıcıların elinden tutmaktır. Ve en iyi istifade edici kişiler ne tamamen mümkir, ne de hemen inanıverenlerdir. İşçiden profesöre kadar her sınıfa mensub kimselerden müracaat edenler, şu büyük hakikati öğreneceklerdir ki, içinden itilmeyenler, her sahada olduğu gibi, bu yolda da ne kendilerine ne de başkalarına faydalı olabileceklerdir.

«16 yıldan beri çalıştığım bu saha, benim tecrübeme göre, hiç bir kültür kolunun veremeyeceği kadar olağan üstü bir feyz kaynağıdır. Maddi meselelerinin sınırını aşmamış olanlar için bu konu eibette lüzumsuzdur. Epröv icab onlar da yollarının sonuna varmak için çırpınmaktadırlar. Yani: İnsan, ruhların dedikleri gibi, en iyi kendinden alır.

Macit Beye İzmirde, Cemiyetin kuruluşundan evvel ne gibi ruhi çalışmalar yapıldığını sorduğumuzda şu cevabı verdi:

«Şimdiye kadar, dağınık ve intizamsız İstanbulda intisar eden mecmualar bu sıra

çok faydalı olmuşlardır. Bu mecmualar gerek konunun duyurulması yönünden, gerek tertipleri ve intibakı temin bakımından gösterdikleri titizlikle takdire şayandırlar.

«İstanbulda çıkan ve çıkacak olan bütün mecmualara elimizdeki imkânlarla yardım etmeyi borç biliriz. Çünkü menfaatçi olmayan ve eşliğinden içeri para konusu girmeyen tek müessese olmak haysiyetle Metapsişik Cemiyetlerini daima kutlu sayarım».

En son aldığımız bir haberde İbrahim Alagil Beyin «Kur'an ve Spiritizma» konulu bir konuşma yaptığı bize bildirilmiştir.

Ege Cemiyeti, yardımcı aza kaydetmektedir. Bizim İzmir'deki yardımcı aza ve okurlarımızın, istifade edebilmeleri için Cemiyet adresini bildiriyoruz:

Karşıyakada, 1748. Sokak, No. 140.

Bu adres sonradan değişecektir, bilâhare onu da bildireceğiz.

Bütün İzmirli dostlarımıza bu hayırlı teşebbüs yolunda cesaret, sabır ve başarılar dileriz.

Sevgi dolar içime

Kadri

Ak bulutlar gökte seyran edince,
Bakarım da sevgi dolar içime.
Bahar gelip yeşillikler erince,
Bakarım da sevgi dolar içime.
Yel vurunca deniz coşar, kabırır,
Mavi sular kıyılarda ağarır;
Ay denizde, denizle dalgalanır..
Bakarım da sevgi dolar içime.
Yıldız kayar, bana ilham getirir,
Hayal iner ruhu göğe erdirir
Gönül ayrı âlemlerde gezir;
Bu duygudan sevgi dolar içime.
Her güzellik kudretinden bir örnek,
Bir sır var ki güzellikte: Ölmemek..
Mümkün mü coşup da dile gelmemek..
Bu coşuştan sevgi dolar içime.

KANDİL GECESESİ

Hazanı gören gül, baharın hasretini çeker. İnsan acı çekmezse iyilik ve güzelliğin kıymetini bilmezki. Bunlar dünyada muhtelif zaman ve safhada vukua gelecek, yetişmek bu şekilde mümkün olacaktır. Her ıstırapı bir sebebe bağlayıp bir maksadla çekildiğini anlayabilmek gerek. Ne saadeti ezeli ne ıstırapı ebedî kabul etmemek, bunların, hakikatı gösterici birer vasıtıa olduğunu bilmek lâzım.

İyi bir mevkie yaklaşmak temiz bir yürek, özden bir istekle olur. Yalnız muayyen günleri, mukaddes zamanı beklemek değil kalbinin eşref saatini anlamak ne mutludur. Her an içinizde duymağa gayret ettiğiniz Allah sevgisi size doğru yolu gösterir demiştim. Bunu devam ettirmek gerek. İçinde temizlik bulunan bir maddeye gelen pislik arizidir. Derhal durulur, esası kötü olmasın yeter.

İsrar, hakikatı aramak için olursa makbuldür. Mukadderi değiştirmek istercesine kuvvetli bir istek yalnız birinci yolda sağ (Sağlam) bir gidişdir. Felaha, refaha çevrilişdir; bırakmazsan azmi elden, yolun altındır, gümüşdür.

İman nelere kadir değil? Onsuz yaşayan yaşayışının farkında bile değil. Gezdiğin yeri bilmez, gördüğünden hisse almazsan, ne bileğinde kuvvet, ne elinde bir kıymet kalır.

Az yaşa öz bil, çok değil bir bil, iyi bil. Çokluk da kıymet az, Az da huzur ve Haz.

Düşünmeyi bırakma elden... O zaman Ses gelir gönülden öğüd verir sana. Tuttukça bunları, görürsün gideceğin yolları. Bir yerde sabit ol. Düşüncen de öyle olsun.

Güzeli düşün, eline geçmese de renkli olur düşün. (Rüya manasına gelen Düş).

Dikkat etsene sevinçli uyandığın günlere.. Ne gördüdü o gece... Ya bir akar dere, ya bir açık deniz, ya bir ak gök, ya bir ince iz. Bul ara o izi, işte bir gün kurtaracak o sizi. Bunaldığınız zaman.

Yollar hep temiz olmaz, bazen çamurlu, kara da olur. Orada yitirdiğin kıymetler de bulunur. İnsan içine işlemiş bir şeyi düşürse de ne çıkar. Kaynağı sende.. Özünden daha öylelerini çıkartırsın, karaları ağırtırsın.

Hüzüslü bir kalbe saldıgın bi rışık. bir gün birden sana da ulaşır parlayarak. Canına can sana derman katar. Bilerek yapılmaz ki bunlar. Alışkanlık, içden geliş ve seziş gerek.

Mevlânânın Ruhundan..

MEVLÂNA. — Hâlâ oyum, hâlâ ümitlerim, rehberimdir. Gülzar kanatlı meltemler ve ard arda, renk renk güneşler! Yollarımın üstünde gâh gül, gâh ateş, gâh zebun edici, teneffüsleri tıkayan safra renkli mesâfeler, gâb bir tebessümle işmar oldun. Ve bir defa, çakup geçtin. Hafızam o kadar çilelerle dolu ki, orada seninle haşhaşa kalamıyorum. Ben bitmez ve tükenmezliğin sayfalaşmış kaderiyim. Sen cihan cihan satırlanan yazılarımsın. Hiç bir şeyle beni aldatamazsın. Ancak her şeyinle sen beni hayraniyete müstağrak bir çlgma çevirip cihetsizliklere bağlamışsın. Madem ki malûm bir merhaleye doğru koşmıyacağım, madem ki aştığım bütün cihanların beraberimde gelen güneşlerine rağmen hâlâ bir zulmet körü olmuşum, elbette başlangıcımı sonumla düğümlyerek bu daire'i iştiyakta sonsuzluğuma ererim. Söndür meş'alelerini.. O kadar karanlığım ki bir hamlede seninle dolabilirim. Akıl aldatılabilir, onu elimden aldıktan sonra beni neyimle aldatacaksın?

İlâhi Dost

MUSTAFA MOLLA. — Yaşanılan vasattâ, daima ikilik vardır. Biri dünyanın kendisi, ikincisi, içinde bulunduğumuz dünya... Birinci dünya, kendi otomatizmle muhat, aktif iradenin isteklerine râm olarak döner durur. İçinde bulunduğunuz dünya ise ruhunuzun renklendirdiği, tefsir eylediği ve böylece benimsediği bir dünyadır. Hanginizin dünyası öbürünün aym olabilir. Bunun içindir ki semalara, yıldızlardan âyetler yazılsa, yine sizin kubbeniz kararlık içinde bulunabilir. Bu sebeple, size (daima insanları aynı gaye etrafında fikir esaretine almak gayesizliktir.) demiştik. Zira bir yolun muhtelif merhalelerinde bulunan insanları, uzaktan yükselen bir sesi daima aynı şiddette duyacaksınız, diye mecbur etmek, ne kadar gayri kabîlse ilerinin çağrışı da o nisbette herkesin kulağı için aynı olamaz. Kimi işitmez, kimi ararım kimi şüphe eder, kimi az işitir, kimi de çağırının karşısındaymış gibi heyecanla dolup taşmaktadır. Bu sebepledir ki kimse diğerinin âmalinden (ef'alinden olacak) mes'ul sayılamaz. Bu sebepledir ki cihan, insanların merhalelerini bağrında taşıyan bir konak yeridir, bir yazı tahtasıdır.

Sizlere gelince; bunu bildiğiniz için kendi cennet ve cehenneminizi kendinize göre izhar etmektesiniz. Nebatın dünyası, gölgesinin ihata ettiği

saha kadardır. Daha çok hareket ekzersizine mecbur edildiği için hayvanda bacak, insandakinden daha çevik, daha fazladır. Daha iptidaisinde belki otuzdan fazla. Hayvanın dünyası gıdasını aramak üzere gidebildiği yere kadardır. İnsanın dünyasına gelince; o, anlayışlı mahlûktur. Ve şuurun pencerelelerinden sonsuzluğu görmüştür. Onun dünyası da, bu manevi merhaleler imtidadındadır. İçinizde, dünyayı çoktan aştığı halde dünyada bulunanlarınız var. Demek ki, onların dünyası, başkalarınınkinden büsbütün başkadır, ve her fert, içinde yaşadığı dünya kadar büyüktür.

— Hindiçinide bir Fransız zabiti ispiritizm çalışmalarına başlayınca ve bilabaare bir dini mahiyet kesbeden Kuadaizin diye bir din; yahut tarikat tesis etmiş. Kaudzâ adında bir ruh bunlara talimat vermiş ve ruhlara inanan bütün dinler, bu tarikata girerek birleşecekmiş. Bu acaba oraca idare edilen bir hareket midir?

— Bu sual çok mühimdir. Dünyanın neresinde, hangi devirde, hangi mahiyette olursa olsun, insanları muayyen bir otoritenin ardından koşturmak ancak beşerin muayyen bir seviyesi, idrak çağının damgasıdır. Buradaki fertler tefekküre alıştıırılıyor demektir. Halbuki gaye herkesin kendi dünyasında doğruyu bulabilmesidir. Hayvanda sür'at için bacaklar ne ise, insanda da hidayet için muhakeme odur. Penguen sürülerine bakınız, muhitlerinin sadelik şartları içinde hareketleri muayyendir. Karıncaya bakınız, daha çeşitlidir. Arı daha başka, insan büsbütün başka... Herkes dünyasının sahibi olmalıdır.

H e r k e s i n D ü n y a s ı :

İnsan iradesinin külli nizamı ulaşın bir ruh yönü vardır ki ona (üçüncü dünya cephesi) diyeceğiz. Bu cephe, Arzdan sonraki âlemin eşiklerine yaklaşmanın bir ifadesidir. Külli nizam demek, varlık şuurunun eklentilerle uzayışı üzerindeki tertip ve hususi kanunlar idaresinde tehavvül ve tekâmül vetirelerinin tahakkuku demektir. Bu şekilde tehavvül ve tekâmüllerin yalnız başına vukua gelemeyeceğini siz de ilk nazarda kabul edersiniz şu halde:

1 — Nizam, üçüncü kategorideki idrâk vetirelerini Dünyanızda iken ihzara doğru gider.

2 — Her idrâk hududu bir ileriki merhaleyi ihata edecek ruhi vü's'atı hazırlayabilirse de bazı ferdi kabiliyetlerin daha önceden inkişafa doğru açılmış olması şarttır.

3 — Bu takdirde insanlar hatta aileler halinde iken dahi bir hususiyet kazanmağa başlarlar. Meselâ güzel sanatlar herkesde ve her ailede muhakkak inkişaf eder. Fakat bu sene içinde, asır içinde değil de filân zamanda tahakkuk edecektir. Fakat:

4 — Güzel sanatlarda bir ailenin istidatlar mirası bırakması için behemehal bâzı merhalelerir kateylemiş olmaları zaruridir. Farzıma içtimai nizam aile haysiyetine riayetkâr olan ve zamanının değişişlerine göre zihni faaliyetlerde bulunan ailelerde artık hasis madde cephesi yavaş yavaş dumura uğrar. Ferdler de öyledirler. Bâzılarına göre hasis insanlar kendiliklerinden hasistirler. Bâzıları da cömertleri aynı yolda tetkike koyulur. Bunların ikisi de yanlıştır. Hasislik bir merhale, cömertlik bir merhale mevzundur. İnsan maddi ihtirasların pençesinden kurtulamadıkça istediği kadar maddî kıymetlerine sahip olsun hiç bir hidayetyolu bulamaz

İKLİM DEĞİŞİKLİKLERİNİ İDARE EDEN KİMDİR?

(Geçen sayıdan devam)

Gene yukarıda adı geçen Yüksek İdareci mekanizma Mısır'ın iklim değişiklikleri hakkında peygamberler vasıtasıyla birşeyler söylemiş midir?

Tevratta peygamber Ezekeil'in kitabına bir göz atarsak bu zatın gene yukarıdan ilham alarak şunları yazdığını görürüz:

«Ve Mısır diyarı harabe ve kurak olacak ve böylece benim Rab olduğumu bilecekler; zira o nehir benimdir ve onu ben yaptım dedi (yani Firavun), ki bu kibirlenmenin en üst perdesidir) Bundan dolayı Ben... senin nehirlerine karşıyım ve Mısır diyarını Syen' (modern Aswan) den Habeş diyarına kadar tamamen bir harabe ve ıssızlık yapacağım (Ezekeil: 29-9-10)

Milattan önce 586 senesinde kaydedilmiş olan bu kehanetten sonra neler olmuştur? İşte tarih ve arkeolojinin inkâr kabul etmez delilleri gözlerimizin önüne serilmişlerdir.

Yüksek İdareci Mekanizma tarafından sözcülükle görevlendirilen peygamber Ezekeil yukarıdaki şeyleri yazmış olduğu zaman Mısır Firavunları Nil vadisinin 2000 mil batısına kadar uzanan arazileri kontrol edebiliyorlardı!

Son zamanlarda iki Fransız arkeoloji uzmanı

Sahara'da yapmış oldukları araştırmalar neticesinde Eski Mısır tarafından kontrol edilen bu dünyanın en büyük çölünde son derece şayanı dikkat sanat eserleri bulunmuştur. Kaya üzerinde kazılmış olan şekillerden Sahranın vaktiyle «Büyük hayvan sürülerini besleyebilecek geniş bir mera halinde bulunduğu» meydana çıkmıştır (Baltimore Sun Gazetesi 29 Mart 1964) Bu şayanı hayret kitabelerde oranın o derecede mümbit bir arazi olduğu meydana çıkmış olmakla beraber aynı zamanda da Mısır'a ait olduğunu ispat eden Mısırın sembolü, boynuzları arasında bir güneş diski tutan bir koç ta bulunmuştur.

Ezekeil zamanındaki bu kehanetler hiç şüphe yok ki Mısırlılara bir deli saçması gibi gelmiş olup hatta daha sonra — 500 yıl sonra — Roma hâkimiyeti sırasında hile Mısırlılar yahudiler ve onların kaçık peygamberleri!! ile kasıklarını tuta tuta alay edip gülmekte devam edebilmiş olmaları bilemüm kündü.

Roma tarihçileri Romanın ahalisini besleyen buğdayın Mısırdan getirildiğini kaydederler. Nil vadisi Roma'nın buğday ambarı idi. Fakat Yüksek İdareci Mekanizmanın kehâ-

Yazan: Erol SEVİL

netleri sureti katiyede tahakkuk etmiştir.

Bugünkü Mısır çorak bir memlekettir hatta Nil'in etrafındaki arazi dahi yarı çorak, çölden esen sıcak rüzgârların kavurduğu ve gittikçe çölleşen bir arazidir.

FİLİSTİN'İN İKLİMİ

Eski Kenan diyarının iklimi şimdikine hiç benzemezdi. Tevrat devamlı olarak arzu mev'ud'un «Süt ve Bal akan bir diyar» olduğundan bahsetmiştir. Etraf hep ormanlarla dolu idi (Mc Clintock ve Strong Ansiklopedisi Cilt III S. 620).

Bu durum takriben İsrail ve Yahudi Krallıklarının ortadan kaldırılışına kadar devam eder. Hatta Yahudilerin Babil esaretinden dönüşünden sonra dahi bu ülke eski halini bulamamıştı. İsa zamanında Filistinin doğu ve güney hudutlarına çöl daha ziyade yaklaşmaktaydı. Maafih o zaman dahi bu ülkenin iklimi şimdikinden çok daha serin ve rütubetliydi.

Meşhur Yahudi tarihçisi Roma devrinde yaşamış olan Josephus Ürdün nehri besleyen Lübnan dağlarının bütün yıl boyunca karlı kaldığını zikreder.

Hatta İsrail öğullarının hicreti sırasında Musa'nın halefi olan İbrahim Atik'te kendi kitabında «Ürdün

nehirinin bütün hasat mevsimi boyunca kıyılarına taşıdığı (Yeşu 3: 15) söyler. Bu mevsim de Nisandan Hazırana kadardır. Fakat bugün bu nehir asla Nisan ayının ötesinde bir taşma göstermez! Bu nehir taşıdığı zaman yalnızca Ocaktan Mart ayına kadar taşar. Buradan çıkan netice şudur ki bu bölge şimdikinden çok daha fazla sulak olup hararet derecesi şimdikine nazaran çok daha düşüktü!

Gene yukarıdaki tarihi Josephus Kral Herod'un (İsa zamanında) Celile'de rastlamış olduğu şiddetli kar fırtınasından dolayı ordusunu dağıtmak zorunda kaldığından bahseder. (Harpler I, XVI 16 kitabı) Hatta İsa dahi Matta İncilinin (24:20) sinde halkın Filistin kışlarının sertliği hakkında ikaz eder. İsa'nın Aralık 25 te doğduğuna dair bütün dünyanın kabul ettiği hakikat bu yüzden şüphe ile karşılanmalıdır. Zira Luka İncilinin başında İsa'nın çobanları otlattıkları mevsimde Betlehemde doğduğu yazılmıştır. Bu mevsimde ise çobanların Filistinde bu mevsimde koyunları otlatmaları imkânsızdır.

19. asrın sonlarında Filistinini ziyaret eden bir İngiliz bilgini buranın ne kadar çorak olduğunu zikreder ve kendi memleketindeki mebzul çayırlarla mukayese ederek hükümlere varır.

İsa zamanından bugüne kadar ne esaslı bir değişiklik değil mi?

(Devam edecek)

KEMAL YOLCUSUNDAN

Kâinattaki renkleri seyret. Ahengi dinle. Eserlere dikkat et. Terkip ve tahlil kudretine bak. Oradaki hassasiyeti gör. Bütün mevcudiyetinle, bütün zerrelerele görmeye çalış. Görmediklerini sez. Hepsinin birden ihata et. İşte en beliğ vahiy budur. Buna lâyık ol.

Tanrı, Tanrılığını tebliğlerle değil, mahlûkatma verdiği iz'an ile ifham etmiştir. Tanrının büyüklüğünü izah eden kitap kâinattır. En büyük resul, insanın kâinatı kavrayan idrakidir.

Ey insan, sana bu merhalede bu kadar bilgi verilmiştir. Bu merhaleyi aşmıca kadar iz'anın sana yeter. Her merhalenin kendine mahsus bir öğretim sahası vardır. Her merhalede kendine mahsus bir öğrenebilme kudreti mevcuttur. İnsan üstü bilgileri insan kisvesi içinde öğrenmeye çalışma. Her şey, kendi değerinde olduğu zaman iyi, güzel ve doğrudur.

Tekâmüle hudut, Tanrıya hudut olur. Böyle bir düşünce basit ve mahdut olur.

Kâinat bilgisi, ona lâyık olanlara verilir.

Kemâl, büyük bir duygudur.
Kemâli olmayan onu anlayamaz.
Kâinat mâna doludur.
Sezişi bulunmayan kavrayamaz.

Manâsız değildir bu geliş ve gidiş.
Rastladığın her yokuş ve iniş
Sonsuzluğa doğru bu serpiliş
Tekâmülün zaruri neticesidir.

KEMÂL YOLCUSU

YARDIMCI ÜYE KÖŞEMİZ

ANKET SORULARIMIZA VERİLEN CEVAPLARIN NEŞRİNE DEVAM EDİYORUZ :

Y.Ü. 44 — Sn. Can Sümer . İSTANBUL

1) Cemiyet olarak sizlere daha faideli olmak, daha çok şeyler verebilmek için, EL ELDEN ÜSTÜNDÜR düsturuna uygun hareket etmeyi daima istiyoruz. Zamanımızın elverdiği vakitlerde fikir ve tavsiyelerinizi, hattâ tenkitlerinizi beklemekte olduğumuzu unutmayınız lütfen.

2) Sizler için celbedici ve tatminkâr olan faaliyetlerimizin hangileri olduğuna dair sorumuzu «daha faideli» anlamında olması isteğiyle kabul edip (Spiritüalizma ve Ruhlarla Konuşma faaliyetleri yerine) daha faydalı olduğuna inandığımız ipnotizma, telkin ve teskin (şifa) yönündeki çalışmalarımızın hâim olmasını bildiriyorsunuz.

Şüphesiz ki, ihtiyacı olan için bunlar bulunmaz birer nimettir. Fakat karnı doyuran insanın tokluğu ile mesele nasıl bitmiş ise, ihtiyacına kavuşan insanın da yeni yeni ihtiyaçlarının susuzluğunu duymağa başlayacağı tabiidir.

Şu madde dünyasında her şeyi olup da «MES'UDUM.» diyebilen kaç kişi gösterebilirsiniz?

Zannediyor musunuz ki, ipnotizma, telkin ve şifa ile insanlar huzura kavuşur, mutlu olur? Asla!

Huzur, RUH ile BEDEN arasındaki dengenin devamından başka bir şey değildir insanoglu için. Bu muvazene ne kadar bozulursa o nisbette de ıstıraplarımız artar, dertli oluruz.

BESİKTEN MEZARA KADAR ÖĞRENMEK niçin? Neden Dünya nimetleri bize umduğumuz huzuru veremezler?

Ruhumuzun bilgiye, bedenimizin Dünya nimetlerine ihtiyaçları vardır. Her ikisinin ihtiyacını birlikte temin edemezsek denge bozulur.

SPIRİTÜALİZMA ruhumuzun ihtiyaç olan bilgilerin tümünü içine alır.

Bugünkü ileri gördüğümüz modern ilmin bütün insanlara huzur verici olamayışı bu eksikliğinden dolayıdır.

Ruhlarla konuşmak, Spiritüalizma faaliyetlerinden birisidir. Dünya üzerindeki insanlarla temasın sıklığı, nasıl ki, bugünkü ilmin ilerleyişinde baş rolü oynamışsa, ruhlarla temas da ruhumuzun ihtiyacı olan diğer bilgileri elde etmemizde esaslı bir unsur olmaktadır.

Bedenin ihtiyacı ayrı derken, bu düali teyi birbirinden tamamen ayrılmış gibi düşünemeyiz elbet. Şunu iyice bilmeliyiz ki, beden de ruhun bir hizmetkârıdır.

Bizim bilmek mecburiyetinde bulunduğunuz, bu hizmetkârlığın mâhiyetidir.

3) Çevremizde olup bitenleri görebilecek kadar dikkatli ve gözlerimiz açık olmalıdır ki, faaliyetlerimiz tam, yolumuz düzgün olsun.

4) Çevremizde neler yok ki? Hepsi bize birşey söyler... Ne der ki? Bunları düşünür müyüz hiç? Düşünsek de ne demek istediklerini bilecek kadar bilgimiz, bilgi sistemimiz var mıdır?

DÜŞÜNEN YAŞAR. Bilerek düşünen, düşündüğünü bulan ve bulduklarını birer halka gibi dizerek sağlam bir zincir yapmasını beceren düşüncedir ki, insanı yaşatır. Gerçek yaşamak da budur zaten.

5) Temennimiz, dersleri dahi okumanıza engel olan çalışmalarınızın başarı ile bitmiş olması yolundadır. Mektubunuzun tarihi ile cevabımız arasında geçen zaman umarız ki, size, mecbuaları okumak, dersleri tatbik etmek fırsatını bahşeylemiştir..

Elinizdeki derslerin hallini müteakip diğer dersleri göndermek arzusundayız. Yeter ki istifade etmiş olasınız.

6) Arzu ettiğiniz hipnotizma, telkin ve şifa bahislerine ait bilgiler mecmualarımızda vardır ve verilmektedir.

İltifatlarınıza çok teşekkür ederiz. Aklınıza gelen tenkit, fikir ve tavsiyelerinizi her zaman bekliyoruz. Başarılarımız müşterek olmalıdır.

Başarılar, sevgiler.

Y.Ü. 71 — Hasan Sarıkoç —

1) Aslında bizim malımız olan ne vardır? Buna rağmen herşey bizimmiş gibi bencil olmaktan da bir türlü kurtulamayız. Verilen alınır. Alınan verilir. Her iki yönde de faaliyet gösterebilmek için çaba gerekir. Bizim yaptığımız bu çabadan ibarettir.

Bizim olmayan mülkün bizim olması, mülkiyet hakkını elde etmemize bağlıdır. Bu hakkı kullanma yeteneği nisbetinde mülkün sahibiyiz.

Kullanmasını bilemediğimiz malların mülkiyeti bizim olmuş, faidemiz ne olur?

Bileceğiz, bildireceğiz; öğreneceğiz, öğreteceğiz; uygulayıp aydınlığa ereceğiz..

Ömrün sonu, yeni bir hayatın başlangıcıdır. Aslolan bu yaşayışın başlangıcına giderken yeterli olmaktr. Her başlangıcın bir karanlığı vardır. Bu gecenin içinden ışısız geçmek ne kadar sıkıcıdır! Senteze ulaşan bilgilerimizin yolumuzu aydınlatma kudreti nisbetinde huzurlu bir başlangıç olur bu...

2) Tatminlerin devamlı olmaması yolunda cehit göstermek, atalete fırsat vermemek olur.

3) Sizi merakla dinleyen bir muhittesiniz demektir. Onların seviyesine inmeğe çalışarak size ihtiyaçları olan sorular sormalarına fırsatlar yaratabilirsiniz. Her an dinlemek yerine yeterli şüphelerin girip aydınlıklar hasıl etmesini temine çalışınız. Dinliyenin sualler sormaması ya mevzuun ihtiyaçlar kadar oluşundan veya ihtiyaçlarından çok yukarılarda bulunuşundandır. Ya sizin yükselmeniz yahut onların seviyesine inmeniz lüzumunu küçük küçük sondajlarla anlayabilirsiniz. Onların sual sormasını beklemeden siz onlara araştırmacı, yol gösterici sualler sorabilmelisiniz.

4) Yardımlaşmak karşılıklı olacaktır. Yukarıdaki şekilde davranırsanız bize so-

racacağınız bir sürü sualleriniz mutlaka olacaktır. Şüphencilik unsuru taşımayan bir çalışma bir noktaya kadar gelir ve orada bir fasit daire çizerek kalır...

5) Size göndermekte bulunduğumuz ders notları daha önceki senelerde mumlu kâğıtlara yazılmış ve bu mumlulardan tek sir edilerek gönderilmekte olduğundan yanlarına parantez içinde Türkçelerinin yazılmasını arzu ettiğiniz yabancı kelimeleri sıkıştırmamız, ancak notların yeniden mumluya alınmasına bağlıdır ki, bizim için ne kadar güç bir iş olduğunu taktir edersiniz. Derslerin şöyle bir kere tetkikini yapıp elinizdeki sözlük veya lügatlarda mânâlarını bulamadığınız kelimeleri topluca bize bildirirseniz, biz de size yine bu sütunlarda o kelimelerin Türkçe karşılıklarını vererek belki başkalarına da hizmet etmiş oluruz.

6) İçinde bulunduğumuz maddi âlemi bize etraflıca anlatacak, dünyaca meşhur bir astronomun kitabının mecmuamızda tercüme ve tefrika edilmesi arzunuzu şimdilik tahakkuk ettirecek durumda değiliz.

Başarılar, sevgiler.

Mikrometrik (çok küçük) ve makrometrik (çok büyük) âlemlerin karşılaştırılmasına ait bir pasaj, Dr. Bedri Ruhselman Üstadımızın Ruh ve Kâinat isimli (mevcudu zor bulunur) kitabında mevcuttur. Bulup okuyabilerseniz istifade edeceğiniz şüphesizdir.

Çevremizi tanımak için yalnız astronomi bilmek kâfi değildir; taktir edersiniz. Biyoloji, fizik, kimya ve nihayet hepsini kuşatan SPİRİTÜALİZM bizleri aydınlığa götürecek yolların çeşitleridir. Pek tabiidir ki bir ömür içinde bunlardan hangisini tam olarak öğrenmemiz mümkündür! Biz, içimizdeki derûni sese kulak vererek ihtiyacımız olanı elde etmeğe çalışmak durumundayız... Kabiliyetlerimiz, ve aklın, mantığın ve vicdanın kendimize göre süzgecinden geçmiş arzularımız zaten bizi yürütemiz icabeden yola itmektedir.

Bir tepenin arkası. ancak o tepeye çıktıktan sonra gözüktür.

Rüyalar ve Yorumları

(Geçen sayıdan devam)

E. ARIKDAL

Rüyaları beş ana kısımda inceleyebiliriz:

1 — Hislere veya bedene ait intibaların meydana getirdiği rüyalar.

Kan dolaşımı, iç organların çalışışı, fikir çağrışımlarının doğurucu dış hisler yardımıyla meydana gelirler.

2 — Şuurun bildiği veya bilmediği arzuların yarattığı rüyalar.

Biyolojik kanunlarla idare olan çağrışımlar gibiler...

3 — Zihni meşguliyet, endişe ve uyanık halde müphem hatırlamalarla meydana gelen rüyalar.

Rüyanın şuuraltı faaliyeti başlangıçta, uyanık haldeki problemlerin halline sebep olur.

4 — Gayri şuuri ya da yarı-şuurlu kendi kendine telkinin hasil ettiği rüyalar.

Psşik yahut psikonevroz karışıklıkların marazî ve velût tesirleri ile telkini tedavilerde görülen meyillerin hasil ettiği rüyâlardır.

5 — Duyular-üstü intibaların verdiği rüyalar.

Telepati, önsezi, gibi alışılmış hissetme vasıtalarının dışındaki bir hassasiyetin temin ettiği rüyalar vardır.

6 — Ruhi sezgiler ve zihni yahut spiritüel ilhamların yarattığı rüyalar.

Normal üstü bilişler,

kehanet ve peygamberâne rüyalar gibi.

Yukarıdaki rüyâ tasnifimize şunları da ilâve edebiliriz. Bunlar insanî gelişmenin kritik devrelerinde ortaya çıkarlar:

- Çocuk rüyaları.
- Ergenlik, biluğ çağı rüyaları.
- Şahsiyetlenme rüyaları.
- Ölüm rüyaları.

Pek tabii ki daha muhtelif şekillerde sınıflamalar yapmak mümkündür. Fakat bunların belli başlı olanlarını tetkik etmek bizler için daha semereli olabilir. Bu yüzden:

1 — Duyumsal, fizyolojik ve hastalıklarla ilgili;

2 — Şuur altıyla ilgili; ve nihayet

3 — Geleceği bildiren yahut peygamberane rüyaları incelemekle işe başlayalım.

DUYUMSAL, FİZYOLOJİK ve MARAZÎ RÜYALAR

Duyularla ilgili rüyalar hakkında pek çok misâl vardır. Bilhassa ışık ve temas neticesinde meydana gelenleri çoktur. Meselâ: uyku esnasında parmakla dürtülen kimse, kılıçla yaralandığını görüyor. Gözüne ışık sıkılan bir diğeri kendini sıcak bir yaz günü güneş altında eğleniyor buluyor. Aristo'nun da böyle bir olayı var: rüyasında yağının taş olduğunu görüyor; bir müddet sonra bu uzvu felce uğrar. Buradan da duyu organlarımızın uyanırken bile tetikte oldukları neticesi çıkar. Meselâ, uyuyan kimsenin burnuna kolonya tutuyorlar ve o kendini, bir doğu şehrinde, esans satan dükkânda görüyor. Bir başkasının kulağı yakınında demirleri bir-

birine vuruyorlar uyuyan kendini isyan halinde olan bir şehirde tehlike çanları duyuyor görmektedir.

Duyularla ilgili rüyaların, bilhassa taktiki olanları çok önemlidir. Beyin anatomisinde, beynin çeşitli bölgeleri üzerine temas ettirilen çok ince bir elektrot, hastada hareket meydana getirdiği yahut eski bir hatırayı ihya ettiği gibi, rüyalar görmesini de temin etmektedir.

Bir başka kimse rüyasında parmakları arasında bir çift oyun zar'ı sıkışmış görüyor; uyanıyor ve yatak örtüsünü tuttuğunu görüyor: katlanmış örtü küb şeklinin intibalarını vermiştir.

Bütün his organları: işitme, tadma, koklama, dokunma, görme v.s. senestezik (insanın kendi varlığı ve fonksiyonları hakkında sahibolduğu müphem hissaslar yekünü), rüyalar içine kendilerinden bir çok sahneler ilâve ederler.

Senestezik rüyalar ağır hastalıklardan sonraki nekâhât devrelerinde daha çok hissedilir. Fizyolojik iyileşmeye iyilik ve sıhhat duygusu da eşlik eder. Bu duygu bize içten gelir. Ayrıca kendi hüviyetimiz hakkındaki hissimizi korumak için alışmış olduğumuz senestezik esaslı ve derin verileri içinde hiç değişmez.

Meselâ, normal uyanıklık halinde olan bir kimsenin rüyada meydana gelen meçhul, tuhaf bir senestezisi vardır: kendimizi bir hayvan, eşya şekline dön-

müş görürüz; hâsan da bedenimiz ağaç, cam ya da demirdendir.

**

Hava değişmelerinin insanın rüyalarla ilgili imajları üzerine olan müesiriyeti bilinir.

Gayri şuuri, sevki tabii ve derin meyiller tarzında bulunan «iştihalar» da rüyalara sebep olurlar. Meşhur söz vardır: «Aç tavuk kendini arpa anbarında görür». Bu reel olarak da böyledir.

Kutup seyyahları ve kâşifler sebze yemekleri ve tütün ekili dağlar görmüşlerdir rüyalarında Hatta mahpuslar ve muayyen yemekleri yemek mecburiyetinde olan bazı hastaları da zikredebiliriz.

**

Görülüyor ki organizmadan gelen bazı tenbihler bizde rüyaların değişik tertipte olmalarını temin etmektedir. Şu halde, bu tenbih edici durum bazı marazî bünye değişmelerini ortaya koyabilir. Böylece rüyaların, insanın henüz haberdar olmadığı hastalıkları önceden bildirmesi mümkündür. Bu hususda Milâttan önce, 400 yılında Hipokratın — ki hekimlerin piri derler — tavsiye ve pratik neticelerini gösterebiliriz:

Çinli ve Hint'li eski hekimler ise teşhis ve tedavide rüyalardan ilk istifade edenlerdir. Bunlar beş esaslı prensip tanırlardı: kalb, akciğerler, böbrekler, dalak ve karaciğer. Hastalara sorular sorarlar, rüyalarını tetkik ederlerdi.

Aşırı faaliyet veya yetersizliklerine göre şu rüyalar ortaya çıkıyor:

KALB : Hayaletler, acube ve devler, korkunç ve iğrenç şekiller aşırı çalışırsa; ateş, duman, ışık, yangın, kızılık da yetersiz olursa...

AKCİĞERLER : Askerlik, savaş, çarışma ve silâhla ilgili çatışmalar, aşırı çalışırsa; geniş ufuk, ova, vadi, deniz, meşakkatli yolculuklar da yetersiz olursa...

BÖBREKLER: Ağır bir yük sürüklemek, ağır bir eşya altında kalarak ondan kurtulmağa çalışmak aşırı çalışırsa; kendi kendini bağlama, su içinde nefes kesilmesi, zahmetle yizmek de yetersiz olursa...

DALAK : Neç'e, bayram ve müzik aşırı çalışırsa; bol yemek, münakaşa, cüretli hareketler de yetersiz çalışmadan...

KARACİĞER : Devâsâ ağaçlar, dik dağlar, vahşi ormanlar aşırı çalışmadan; kırlar, sebzeler, çiçek bahçeleri de yetersiz çalışmadan hasıl olmaktadır.

Yukarıdaki semboller kesin ifadeler değil şüphesiz. Fakat zamanımız psikoloji ve psikiyatrisi, hekimlerin bu sembolere önem vermelerini telkin etmektedir. Psikanalizde ise başlı başına bir sahadır. Kısaca şu anlaşılıyor: somatik (bedeni) değişiklikler kesin bir şekilde şuura aksetmekte, rüyalarımızın içinde çeşitli semboller ve imajlarla ortaya çıkmaktadır.

(Devamı var)

Spiritizma Dersleri

(Geçen sayıdan devam)

Hazırlayan: Ergün ARIKDAL

ÖĞÜTLER :

Durugörüde elde edilen birkaç başarı, süjeye diğer süjelerden kendini üstün tutmak müsaadesini vermemelidir. Medyom yolunu tıkayan manialarda durmadan, yeni ve mükerrer denemeler yapmalıdır. İyi bir medyom yanılacağına inanmalı ve ancak deney bakımından melekesini hizmete âmâde kılmalıdır.

Bir medyomun Durugörüsünü bozan kimse, araştırmaları, müsbet ve kontrol edilebilir verilere doğru sevk edemeyen kimse ve kolay inanır olmasıdır.

DURUŞİTİ v.s.

Duruşiti medyomluğu geçmiş, hal ve gelecek içinde bulunan olaylarla ilgili sözlerin işitilmesidir. Ayrıca, ruhlardan alınan tebliğlerin ses halinde medyoma intikali de ifade eyler.

Mekanizma aynıdır: Durugörüde nasıl imajlar fikir ve ifade taşıyıcısı rolünü ifade ediyor idiyseler, duruşitide de sesler aynı rolü ifa ederler. Ruhun sesi, imaj gibi, ruhi bir telkinin neticesidir.

J. Maxwell isimli psişist, bu melekenin az görüldüğünü, durugörüden sonra zuhur ettiğini söyleyerek: «... büyük deniz kabukları (dev şeytan minaresi gibi) duruşiti melekesinin gelişmesi için çok misaittir» diye ilâve etmektedir. Bu kabuk, titreşim bakımından madeni borulara nisbetle çok müsaittir. Tesirleri tutmaz. Ayrıca sesleri toplayıcı özelliği de çok önemlidir, zira iç içe kıvrılmış, helezonî bir durumda olması seslerin toplanmasına ve devamlı ve monoton bir hissetti çıkarmasına sebep olmaktadır. Bunun

sesin konsantrasyon bakımından çok önemi vardır.

Sizlere sunduğumuz seri yazılarımızla sübjektif karakterli olan medyomluk tabikatından bahsettik. Medyomdan başkaları için maddi değişiklikler arzermeyen bu çalışmalardan sonra müşahadesi mümkün olan diğer medyomluk nev'ilerine geçmek gereklidir.

Hemen arzedelim ki, medyomluk bir misyon ve vazifedir. Pek çok insan çeşitli çalışmalarla bu sahada gelişmek istemiş olmasına rağmen, bunu sağlayamamıştır. Gene pek çok insan da gereği kadar çalışmamış ve fakat hızla gelişen bir medyomluk melekesine malik olmuştur. Buradan şu netice çıkıyor ki: medyomluk ruhun enkarne olmadan önce kazandığı bir liyakati neticesinde ortaya çıkmaktadır.

Medyomluk «önceden elde edilen bir meleke» olmasına rağmen, beden içinde bulunurken, yeryüzüne has usullerden istifade etmek zorundayız. Usul, esas değildir; o, bir köprünün korkuluklarına benzer; sapmalara, yanlış yol takibetmelere engel olmaktan başka işe yaramaz. Biz emîn ve zaman tasarrufu sağlayan bir yol göstericidir. İşte bu prensipten hareket ederek «metodları» basit ve fakat kullanışlı olarak arzetmeğe devam edelim.

TIPTOLOJİ :

Darbelerle konuşmak anlamına gelen bu çalışma memleketimizde oldukça fazla kullanılan bir usuldür. Tiptolojik çalışmada şu üç tarz mevcuttur:

- 1 — Tek vuruşlu tiptoloji
- 2 — Alfabetik »
- 3 — İçsel »

Tek vuruşlu tiptoloji de masanın bir ya da iki ayağı yerden kesilerek yükselir ve sonra tekrar yere düşer. Tek darbe sesi «EVET» ve çift darbe sesi «HAYIR» manalarını taşıyorsa, celseye icabet eden varlığa evet . hayır tarzından cevaplanabilecek sorular sorularak, bilgi elde etmek mümkün olur. Alfabetik tiptoloji, bir öncekinden daha sür'atlidir. Her darbe alfabe nin bir harfine karşılıktır: A için bir; B için iki; C için üç v.s. Medyoma yardım etmek üzere, hazır bulunanlardan birisi her darbeye beraber alfabe yi sesli olarak sayar. İstenilen harf söylenince darbe varlık tarafından kesilir. Harf bir kâğıda yazılır ve sonra darbeler yine — A — dan başlayarak sayılır ve ikinci harf tesbit edilir. Böylece kelimelerin elde edilmesi mümkün hale gelir. İçsel tiptoloji ise, masa yerden kesilmeden hasıl olur. Masanın tahtaları arasında tok darbe sesleri duyulur. Bu usul daha iknâ edicidir. Bu usulde «tek vuruşlu» tiptoloji gibi olmaktadır.

METOD :

En çok 4 veya 5 kişi, nisbeten hafif olan tahta bir masanın etrafında otururlar. Bir kişi celsenin idareciliğini üzerine alır. Herkes ellerini, daha ziyade parmaklarını, masanın üzerine hafifçe koyar. Oturuş rahat ve kollar serbest olmalıdır.

Yarı-aydınlık ve sessizliğin hüküm sürdüğü celse odasında, idareci kimse, herkesi sükûna davet eder. Zihinlerindeki günlük düşüncelerini atmalarını ve içlerinden «yüksek ruhlara» dua ederek celsenin başarılı olması için ricada bulunmalarını ister.

Bu tarzda yarım saat veya daha fazla beklenilir. İlk hareketler masanın titremesi, çıtırdaması ve nihayet sağa-sola sallanması ile tezahür ederler. Bu esnada sualler sorulur ve masanın ayağını yere vurarak (tek darbeli ya da alfabetik tarzda) cevap vermesi istenir. Önce varlığın kimliği anlaşılmalı ve sonra arzusu tesbit edilmelidir.

Celseye ya herhangi iyi bir ruh yahut tanıdık bir kimsenin ruhu davet edilebilir.

Medyomun kim olduğunu tayin etmek idarecinin vazifesidir. Bu kimse trans hallerini gösterir. (Transın belirtileri hakkında bilgi verilmiştir) Soğuk kanlı olarak celsedekilere hâkim olmalıdır. Manyetik ve iradi kuvvetini kullanarak elinden gelen tedbirleri almalıdır. Bu hususlardaki teferruatlı bilgileri sizlere arz etmiştik.

Masada muhtelif hareketler de olabilir. Ruhi konuşmanın yanısıra masanın çeşitli durumları alınması arzu edilebilir. Masa üç ayağı üzerine dikildiği gibi, fiziki kuvvet arttığı nisbette, yerden tamamen kesilebilir ve tavana kadar yükselir. Sağa sola sallanır, fırlar şiddetle yere vurur ve hatta kırılabilir. Daha ileri durumlarda hiç temas edilmeden masa yükselir, yerde sürüklenir, devrilir. İdareci daima soğuk kanlı ve temkinli olmalıdır. Herkesi kontrol etmeli, onların heyecanını yatıştırmalı, sükûna davet etmelidir. Panik havası, obsesyon için en müsait zemini temin eden psikolojik şartları hazırlar.

Tiptoloji gözle görülen bir çalışma tarzı olduğundan pek çok kimseleri iknâ edici kaabiliyettedir. Bu yüzden bir hayli rağbetindedir. Fakat isbati mahiyetten öteye geçemediği için, ruhun tekâmülüne gereği kadar hadim değildir.

Her ruhsal çalışma için gerekli olan şu prensipleri tekrar hatırlatmakta fayda vardır:

«Medyomluk melekesi ve çalışmaları temkinli, mütevazî, dürüst ve zeki kimseler için tehlikesizdir. Daima vaktinde ve muntazam çalışmalıdır. Avrayı (celsedeki insan sayısı) sabit tutunuz ve istikrarlı olunuz.»

«Celselerde daima içten gelen, herkesin bildiği lisanda dua ediniz. Bu dua bilgi ihtiyakını ve imanı belli etmelidir.»

«Muzdarib ve teşevvüş içinde olan varlıkların ruhi sükûnetleri için hamî varlıklardan yardım rica ediniz. Onlara karşı müşfik ve yardımcı olunuz. Daima temiz niyet ve duygular içinde kalarak insanlara yardım etmeği vazife edininiz.

(Devam edecek)

Niçin ve Nasıl Severiz?

(Geçen sayıdan devam)

Bir insanın kendi ego'sunu svemesinin sebebi acaba nedir? Böyle bir sevgi mevcut olmasaydı ne olurdu? Bu sorunun cevablandırılması esasında oldukça zordur. Zira bizler beden içinde beyin idrakıyla kısırlı bir zemin üzerinde sentez yapmak mecburiyetindeyiz. Doğum ve ölüm ötesinin tam bilgileriyle mücehhez serbest bir düşünce mekanizmasına sahip değiliz. Bu sebeple varacağımız neticeler realitemizin zaruretlerine uygun olacaktır.

İnsanların, hangi sevgi basamağında bulunursa bulunsun, ego sevgisinden dünya üzerinde tam manasiyle sıyrılmadığını söylemişdik. Bizi daha üstün basamaklara yükseltmek için nefsanîyetimizin gittikçe zayıflayan sesini her basamakta derinden derine duymaklığınız tedricî esaslarının bir neticesidir.

Sevmek: istenen, arzulanan, ihtiyacı hissedilen her hangi bir talebin yerine getirilmesinde vasıtalık eden objelerin hepsine karşı ruhta filizlenen minnettarlığın doğurduğu bir haldir. Bir insanın, kendi dışındaki bir «şey» e karşı sevgi tezahüründe bulunması, o «şey»in, o insanın muayyen bir ihtiyacından doğmuş talebine ve arzusuna hizmet etmesinden dolayı, o insanda meydana gelmiş bir minnettarlık ifadesi olarak kabul edilebilir. Şu halde, her hangi bir arzunun ve talebin tahakkukuna mani olmak karakterinde bulunan her «şey», talep ve ihtiyaç sahibi tarafından «sevilmeyecektir». Bir insan ne kadar bilgisiz ve dolayısıyla sevgi basamaklarının en gerilerinde bulunursa • nisbette de her bilgili sevgi tezahürü olan yardımları hoş karşılamaz ve

bu yardımı yapanları da sevemez. Zira o insan kendi hakiki ihtiyaçlarını henüz kavramış olmaktan uzak bulunmaktadır. O, kendi tekâmül ihtiyaçlarını tatmin yönünde çaba gösteren, dolayısıyla tekâmül yolunda ilerleyen bir kimsedir. Yardımların asıl değerlerini göremediğinden hatalarının deryasında yüzmeğe çalışmaktadır.

Karşınızda bulunan bir insanın her ne olursa olsun sevgisini kazanmak için onun bütün arzularını, taleplerini yerine getirmek yardım ve hizmette bulunmak acaba doğru mudur? O insanı, sevginin daha üstün basamaklarına ulaştırmak için, onun bütün arzularını yerine getirmek lâzım ve kâfi midir?

Evvelâ şu noktayı belirtmeliyiz ki, arzu ve talep, ruhun muayyen bir ihtiyacının belirli bir form içinde tatmin zaruretinden doğmaktadır.

İnsanların ihtiyaçları ise pek muhtelifdir. Her vasatın ve kademenin, insana vereceği bilgi ile alâkalı kendine has karakterde ihtiyaçlara vasıta zemini olduğu mülûmumdur. Şu halde her kademenin kendine has bir takım ihtiyaçları mevcuttur diyebiliriz. Ayrıca açıkça görüldüğü üzere, her bilginin doğurduğu bir ihtiyaç ve talep mevzuubahistir. Gene açıkça görüldüğü üzere, bütün bu ihtiyaçlar, muayyen bir istikamette bir nizam dahilinde sıralanmışlardır. Birinden diğerine geçişleri sağlayan bağlantı ağları, kâinat hadiselerinin, muayyeniyet çerçevesi dahilindeki dokularını teşkil eder. Şu halde her hangi bir ihtiyaç veya talep, çok aşağı tertipten olabileceği gibi, üstün kademelerden de olabilecektir

(yani bizim kıymet hükümlerimize göre, iyi arzu ve talepler olabileceği gibi, aralarında elbetteki çok fenaları da bulunabilecektir.)

Öyle ise bütün bu çeşitli seviyedeki arzu ve taleplerin karşısında, hepsini yerine getirmek düşüncesizlikle hareket etmek doğru olacak mıdır? Elbetteki hayır. Şu halde, bizlerin vazifemiz ne olmalıdır?

Bizim için ahlâk nasıl olmalıdır? Ahlâk prensibimiz, ahlâk düsturumuz ne olmalıdır? Yukarıda da söylendiği üzere, noksan bilgi ve idraksiz bir tekâmül hamesi zaruretinden doğan ihtiyaçların doğurduğu talep ve arzuları kayıtsız şartsız yerine getirmeğe çalışmak bizler için ahlâki bir prensip olmaktan uzaktır.

Bizim için prensibimiz şu olmalıdır. Esasında tekâmülü kolaylaştıran bütün ihtiyaçlara cevap verecek her türlü yardım ve hizmeti yapmak başlıca vazifemizdir. Ancak, bu yardım ve hizmet vazifesinin şuurlu ve bilgili olarak yerinde ve dozunda yapılması zarurîdir.

Şimdi, şuurlu ve bilgili olarak hizmet vazifesinin ifasının ne demek olduğu üzerinde de durmamız icabeder. Bir defa şu hususu açıkça kabul etmeliyiz ki: herhangi bir arzunun, üzerinde düşünüp tahlile tabi tutmadan, derhal yerine getirilmesine çalışmak büyük bir hatadır. Bazen, karşıımızdaki şahsın talebini yerine getirmemek için de cehit sarfetmekliğimiz zarurî olabilir. Ama, böyle hareketimiz, karşıımızdaki şahsın arzularına aykırı düşmüş bulunabilir. Dolayısıyla o şahsın husumetini, sevgisizliğini doğurmuş olabiliriz. Her ne olursa olsun o şahsın daha kolay tekâmülü için bütün bu olacakların bizim için bir kıymeti olmamalıdır. Ancak, burada davranışlarımıza istikamet verecek olan bilgili hareketlerimizin samimiyet ve hününiyetle, ayrıca şuurlu olarak yerinde ve kifayetli bir dozda ortaya konması çok mühimdir.

Burada yardım vazifesini üzerine almış şahsa büyük mes'uliyetler yüklenmektedir. Bunu idrak ederek müdahalesini ve hizmetini iyi düzenlemesi vazife şuurunun icaplarından. Şu halde, karşıımızdaki şahsın tekâmülünde önüne çıkacak mania-

ları daha kolaylıkla geçebilmesine yardımcı olacak bilgileri ona sağlayacak şekilde yapmaktığımız ve asıl mühimmi, onun mevcut ihtiyaçlarından doğmuş arzularını, içinde akmasını istediğimiz mecraya dökülecek forma sokmaktığımızı temin edecek şekilde hareket etmekteyiz en hayırlısı olacaktır. Belki o insan başlangıçta bizi, bu hareketimizden dolayı hiç sevmeyecektir. Hatta kin bile tutacaktır. Fakat ne ziyarı var. Elbetteki o da bir gün bizim istediğimiz yola girecek ve o zaman hizmetkârını sevmeğe başlayacaktır.

Bunu tabii karşılamak lâzımdır. Dikkat edilecek olursa hataları tabiat kanunları da affetmezler. Yani dalgınlıkla bile olsa çıplak elle bir cereyan telini tutacak olursak, bütün vücudumuzun sarsıldığını daima görmüşüzdür.

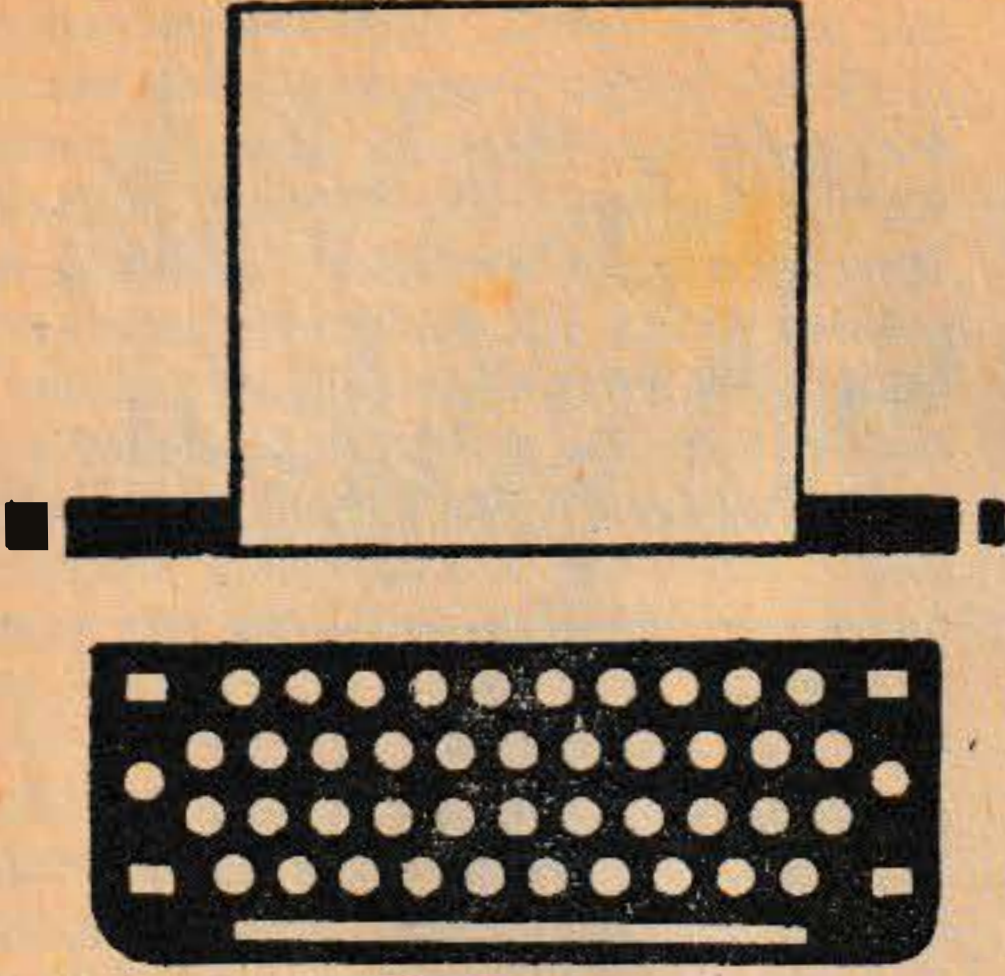
Şu halde yardım ve ikazların her zaman bizim arzularımıza uygunluk göstermeyeceklerini bilmeliyiz. Bilgi ve dirayetine güvendiğimiz insanların sözlerine kulak vermeliyiz. Semavi dinler bu hususda en büyük ve ilâhî yol göstericilerimizdir.

Yardım ve hizmet vazifesini benimseyenlerin karşısına, her şeyden evvel yerine getirilmesi elzem olan başka bir vazife çıkmaktadır. O da şudur:

Mademki, karşıımızdaki insanı, dağ üstün ve diğerkâm sevgi basamaklarına ulaşılması için lüzumlu bilgilerle techiz etmek istiyoruz, o halde önie bizim bu bilgileri benimsememiz ve çok çalışmamız icabetmektedir.

Demek ki, önce kendimizi, sonra da kardeşlerimiz olan insanları, doğruluğuna iman ettiğimiz bilgilerle techiz etmemiz ve üstün sevgi basamaklarına ulaşmaları uğrunda onlara canlı misâl olmamız bizim için bir vazife olmaktadır.

Dünya sevgisinin bir ucunda ego varsa diğer ucunda da vazife şuurundan kuvvet alan hizmet nöbet tutmaktadır. Sevgi kademelerinde yükselirken, nasıl sevmemiz lâzım geldiğinin idrakine varalım ve karşılıksız hizmet vazifelilerinin safında kendimize bir yer ayırmağa çalışalım sevgili dostlarımız.

Okuyuculara CEVAPLAR

Sayın Mustafa Öz — BURSA

Sitayışkâr satırlarınıza teşekkür ederiz.

Bizlerin yegane kıvanç duyduğumuz nokta, sizlere karşı olan vazifemizi muntazamca yerine getirebilmemizdir.

Okuyucularımızın ilgisini çekeceğini umduğumuz sorularınızı sırayla cevaplandırıyoruz :

1. Kainat her tarafıyla dopdoludur: En kabasından, bilinemez en incesine kadar çeşitli madde bilgisine kadar türlü tekâmül derecelerinde varlıklar bulunur. Bunların, kendilerine en yararlı vasıtalık yapacak bedenleri vardır. Bedenler, bulunduğu çevrenin şartlarına uygun bir yapıdadır. Bedenli veya bedensiz tasavvur edemeyeceğiniz mertebelerdeki varlıklar, sadece ruh'durlar.

2. Ruh ile can arasındaki fark bir vasıf farkıdır. Neo-Spiritualist izah nazaran, ruha «can» vasfının verilmesi onun «idrak sahibi» olmasından itibaren başlamaktadır. Can kelimesi hem ruh ve hem de idrak manalarını ihtiva etmektedir.

3. Can vasfı, bizim dünyamızdaki bilgiye göre, insan safhasında başlamaktadır.

4. Pek tabii ki, ruhun öz benliğinde bir değişiklik meydana gelmiştir. Zira «idrak hali» ruhun bedenli halinde kendini bilmesi ve «benlik» duygusunun ruhda hakiki olarak tezahür ettiği bir safhasıdır. Etrafıyla kendisi arasındaki farkı bilir ve şah

siyet kazanır. Ve gene bu safhada gerçek mes'uliyet doğuran «bençillik — nefsanîyet» ortaya çıkar. Bu safhadan itibaren ruhun tekâmülü sür'atlenir ve fakat bu nisbetde de sorumluluğu artar ve hürriyet sınırı yavaş yavaş genişler.

5. Telestezi, «uzaktan hissetmek», «vasıtasız olarak fikir almak, bilmek» manasına gelir. Diğer bir adı da telepatidir. Reenkarnasyon medyomluğu nedir? Diyorsunuz. Bir kere noksanıyla «enkarasyon medyomluğu» demek istediğinizi tahmin ediyoruz. Bunun manasına gelince: medyumun irtibatta olduğu ruhla çok sıkı bir şekilde tesir alış verişinde bulunması demektir. Sanki bedensiz ruh, medyumun bednine girmiştir. İşte bu yüzden enkarasyon (ete girme) medyumluğu demiş eski araştırmacılar...

6. Telepati ve durugörü (klervoyans) kabiliyetini arttırmak için Cemiyetimizce ödemeli olarak gönderilen «Telepati Kartları» vardır. Tekniği için ise Spiritizma Derslerimizde geniş malûmat verilmiştir.

Selam ve Sevgiler

Sayın Erol Ercenk — BEŞİKTAŞ

Sorunuza cevaplarımız şöyledir:

1 — Ruhlar tekrardoğuşu (reenkarnasyonu) bedenli halde iken bilemezler. Yani bunu bilmek bir bilgi seviyesi meselesidir. Bedensiz halde iken bu kanunu bilirler. Tekrardoğuşu hatırlayıp hatırlamamak ise ayrı bir mes'eledir. Ruhun geçmiş

hayatlarının hata ve kusurlarını hatırlaması ya da hep bu ruh halinde bulunması onu çok köstekler. Gelişme imkânlarını kısırlaştırır. Ayrıca «gerçek imtihanlar» soruların ve ne biçim deneylerin yapılacağı-
nın önceden bilinemediği zamanlarda daha kıymetlidir.

2 — Ruhlar bedenlerinden ayrıldıktan sonra spatyom ismini verdiğimiz başka bir aleme intikal ederler. Buraya dünyadaki düşünce ve arzularıyla gelirler. Kin, sevgi, bencillik, barbarlık, kibir, gurur, kısaca iyi ve kötü bütün kazançlarını yanında taşırlar. Sempati ve antipatileri devanı eder. Onların da ahenk kurdukları veya kuramadıkları ruhlar mevcuttur. Daha ziyade birbirine yakın tesir mertebelerinde bulunanlar, aralarında bir ahenk kuşağı hasıl edebilirler.

Kin ve intikam dolu hislerine gelince daha ziyade dünyasal etkilerin altında bulunan düşünce ve tahayyülün mahsulüdür. Bunlar, onların ıstıraplarını (cehennemlerini) hazırlar.

3 — Derin koma hallerinde ruh - beden ilgisi gevşemiştir. Bedenin ıstırapı ruha maddi acı hissi tarzında değil, genel bir ahenksizliğin verdiği şiddetli sarsıntı ve şaşkınlık halinde akseder

Beden hakimsiyeti, vasıtadaki geçici bozukluk yüzünden azalan ruhun bir ıstırapı var ise, o da bu hale olan intibaksızlığın verdiği derin çaresizliktir. Zira ne bedende ve ne de bedenden ayrı durumdadır. Askıda, havada avare avare sallanan bir kimse gibidir. Ne inebilir aşağıya, ne tamamen yükselebilir. Durum zordur.

Selam ve Sevgiler.

Sayın Meliha Çivi — GEMLİK

1. Doğacak çocuğunuz üzerinde en fazla müessir olacak olan bizzat sizsiniz. Düşünce madde üzerine tesir edebilir. Yavrurunuzun istediğiniz sıhhat ve biçimde olması için (cinsiyet hariç) dua ve taahhyül ediniz. Kuvvetli istekler, icabata uygun olarak, umumiyetle yerine gelirler.

2. Rüyaların yorumlanmaları çok değişiktir. En iyi yorumcu rüyayı görendir. Fakat tecrübeli kimselere de danışmak faydelidir. RUH ve MADDE sizlere ortalama bir yorumlama tekniği vermek üzere yeni bir yazı serisine başlamıştır.

3. Tavuklar, tavşanlar, kobaylar ve kurbağalar, hayvanlar arasında ipnotize edilenlerdir. Daha birçok hayvan katalepsi (donma) ye benzer durumlar içinde kalırlar. Basit usullerle ipnotize edilirler.

Selam ve Sevgiler.

Çanakkale Seramik Fabrikaları A.Ş.

**TÜRKİYEDE SERAMİK SANAYİNDE
İNKILÂP YAPAN MÜESSESEDİR**

**SAĞLAM — UCUZ — ZARİF — GARANTİLİ
FAYANS — İZOLATÖR — ELEKTROPORSELEN
VE SAİR SERAMİK MAMULLERİNİ**

**Tercih etmekle aynı zamanda memleketimizin menfaatini de
korumuş olursunuz.**

Sipariş ve mübayaa için müracaat:

Tersane Cad. Kipman Han, 5 — Galata - İSTANBUL

Teagraf: Kaleseramik . İSTANBUL

Telefon : 44 76 83

(RUH : 387)